An. et vol. XXVII 20 Augusti 1935 (Ser. II, v. II) - Num. 9

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Litterae Decretales, p. 281 - Constitutio Apostolica, p. 296 - Litterae Apostolicae, p. 298 - Epistolae, p. 299.

Acta SS. Congregationum: *Suprema S. C. S. Officii:* Proscriptio librorum, p. 304 - *S. C. Consistorialis:* Provisio Ecclesiarum, p. 305 - *S. C. pro Ecclesia Orientali:* I. Provisio Ecclesiae, p. 306. II. Notificatio, p. 306 - *S. C. de Propaganda Fide:* I. Provisio Ecclesiarum, p. 308. II. Nominationes, p. 309. III. Designationes, p. 309 - *S. C. Rituum:* I. Decretum de modo servando in Congregatione Ordinaria super introductione causarum servorum Dei et pro causis confirmationis vel extensionis cultus, p 310. II. Decretum Bonaëren. Declarationis martyrii venn. Rochi Gonzalez, Alfonsi Rodriguez et Ioannis del Castillo, p. 311.

Acta Tribunalium: *S. Paenitentiaria Apostolica:* Decretum de indulgentia portiunculae lucranda in ecclesia S. Mariae Angelorum apud Asisium, p. 315 - *S. R. Rota:* Citatio edictalis (Marini-Provenzano), p. 316.

Diarium Romanae Curiae: Udienza diplomatica - S. C. dei Riti: Congr. varie - Segreteria di Stato: Nomine - Necrologio, pp. 317-320.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXXV

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

« Bis fere in mense (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur »* (Ex *Commentarii Officialis* ratione die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXVII, n. 9 - 20 Augusti 1935)

ACTA PII PP. XI

LITTERAE DECRETALES

PAG.

Geminata laetitia. - Beato Ioanni Bosco, sacerdoti et fundatori Piae Societatis S. Francisci Salesii et Instituti Filiarum Mariae Auxiliatricis, Sanctorum Caelitum honores decernuntur. - *1 Aprilis 1934* . . 281

CONSTITUTIO APOSTOLICA

Inter religiosos coetus. - Congregatio Monachorum Camaldulensium unitur Congregationi Eremitarum Camaldulensium de Etruria. - *2 Iulii 1935* 296

LITTERAE APOSTOLICAE

Litteris Apostolicis Nostris. - Inter Archidioeceses Madraspolitanam et Pondicheriensem fines mutantur. - *21 Martii 1932* 298

EPISTOLAE

I. *Iam pridem Nobis.* - Ad Emum P. D. Iosephum tit. S. Ioannis ad Portam Latinam S. R. E. Presb. Cardinalem Mac Rory, Archiepiscopum Armachanum, quem Legatum mittit ad Congressum ex Australasia Eucharisticum Melburnensem, - *28 Octobris 1934* 299

II. *Pergratae Nobis.* - Ad Emos PP. DD. Alexandrum tit. S. Augustini S. R. E. Presb. Cardinalem Kakowski, Archiepiscopum Varsaviensem, Augustum tit. S. Mariae de Pace S. R. E. Presb. Cardinalem Hlond, Archiepiscopum Gnesnensem et Posnaniensem, atque ad ceteros RR. PP. DD. Archiepiscopos et Episcopos Poloniae: De plenaria Synodo indicta. - *1 Novembris 1934* 301

III. *Id libenter accepimus.* - Ad Emum P. D. Alexium tit. S. Callisti S. R. E. Presb. Cardinalem Ascalesi, Archiepiscopum Neapolitanum, vigesimum quintum natalem episcopatus eius ac decennium in regimine Neapolitanae Archidioecesis explentem. - *21 Novembris 1934* 302

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA S. CONGREGATIO S. OFFICII

I. Decretum. - *5 Iulii 1935* 304

II. Decretum. - *19 Iulii 1935* 304

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PAG.

Provisio Ecclesiarum 305

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

I. Provisio Ecclesiae 306

II. Notificatio de constituenda Pontificia Commissione ad redigendum «Codicem Iuris Canonici Orientalis». - *17 Iulii 1935* . 306

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I. Provisio Ecclesiarum 308

II. Nominationes 309

III. Designationes. - *2 Maii 1935* 309

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I. Decretum de modo servando in examinandis processibus informativis pro signanda Commissione super introductione Causarum Servorum Dei et pro Causis confirmationis cultus. - *25 Novembris 1931* . 310

II. *Bonaëren.* - Decretum in causa beatificationis seu declarationis martyrii Ven. Servorum Dei Rochi Gonzalez de Santa Cruz, Alfonsi Rodriguez et Ioannis Del Castillo e Societate Iesu. - *3 Decembris 1933* . 311

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

Decretum de conditionibus ad lucrandam indulgentiam, quam dicunt Portiunculae, in Ecclesia S. Mariae Angelorum apud Asisium. - *18 Iulii 1935* 315

SACRA ROMANA ROTA

Romana. - Citatio edictalis in causa nullitatis matrimonii (Marini-Provenzano). - *19 Iulii 1935* 316

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Udienza solenne 317

II. Sacra Congregazione dei Riti: *Preparatorie. Generale* e *Particolare* 317

III. Segreteria di Stato: *Nomine* 318

IV. Necrologio 320

An. et vol. XXVII 20 Augusti 1935 (Ser. II, v. II) - Num. 9

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

LITTERAE DECRETALES

BEATO IOANNI BOSCO, SACERDOTI ET FUNDATORI PIAE SOCIETATIS S. FRANCISCI SALESII ET INSTITUTI FILIARUM MARIAE AUXILIATRICIS, SANCTORUM CAELITUM HONORES DECERNUNTUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Geminata laetitia hac die quam fecit Dominus tota Nobiscum exultat Christi Ecclesia, quae, nuptiali veste induta, in hymnis et canticis, obviam prodit Divino Sponso, mortis et inferorum Victori magnifico, et sollemnem alius peragit filii sui consecrationem, Ioannis Bosco, Italiae nostrae totiusque catholici orbis decoris praeclarissimi. Et Nos quidem, quibus per labentis huius piacularis anni decursum plures benignissimus Deus praestantissimos virtute viros feminasque sanctitudinis infula decorare concessit, desiderio desideravimus hodiernum Pascha celebrare; hodie namque Nobis, summa Crucifixi Redemptoris Sanguinis virtute innixis, vicaria Eius qua pollemus potestate, illi Sanctorum agmini alium datum est adiicere sanctitatis heroëm, qui ob tot ac tanta beneficia, quae christianae civilique reipublicae per innumeram spiritualem sobolem adhuc in dies comparat, in memoria et benedictione erit usque in saecula: Ioannem Bosco dicimus, *quem paucis abhinc annis in Beatorum numerum rettulimus*,

quique iuventutem Nostram — gratum adhuc subit recordatio animum — non modo aspectu suo suoque alloquio recreavit, sed per mirabilium etiam rerum gesta virtutisque praestantiam in sui admirationem rapuit.

Murialdi, in parvo et agresti vico, vulgo *dei Becchi*, prope Castrum Novum Astense, ortum ipse duxit sextadecima die Augusti mensis, anno millesimo octingentesimo quintodecimo, e Francisco Bosco et Margarita Occhiena parentibus, qui rustica quidem erant condicione, sed eximia pietate et bonis moribus instructi. Nondum trimulus patre orbatus, sub amantissimae matris tutela et prudenti disciplina pueritiam et adulescentiam in summa egestate, sed ad religionem, pietatem et morum simplicitatem maxime informatam, transegit. Cito in puero una cum pietate et egregia indole acerrimum eluxit ingenium ac tenacissima memoria, adeo ut in scholis, quas summa cum difficultate celebrare potuit, non solum quae a magistris tradebantur facillime arriperet, sed in armariolo mentis firmiter teneret; et sacros sermones in ecclesia auditos mire coram aequalibus pueris, fere de verbo ad verbum iteraret. Quos quippe, iam tum futuro suo apostolatui praeludens, statutis diebus, festis praecipue, in coetum, quem *a laetitia* nuncupabat, ad ludos congregans, eos in religione et virtute confirmabat et ad christianam vitam ingeniosis artibus instruebat.

Cherii in gymnasio assiduam litterarum studiis operam dedit, quamvis rei domesticae status onerosos pro vita sustentanda sibi imponeret labores.

Anno millesimo octingentesimo trigesimo quinto, Octobri mense, consilio potissimum et opera Iosephi Cafasso, praeclarae sanctitatis sacerdotis, anno millesimo nongentesimo vicesimo quinto per Nos Ipsos Beatorum honoribus cohonestati, Cherense Seminarium Archiepiscopale ingressus est; ibique philosophicis ac theologicis studiis absolutis, quinta die Iunii mensis, anno millesimo octingentesimo quadragesimo primo sacerdotio auctus est. Sibi oblatis lucrosis officiis recusatis, in taurinensi S. Francisci Assisiatis collegio theologiae morali addiscendae triennium vacavit; quo tempore, B. Iosepho Cafasso duce et magistro, in usu habere coepit quod animo suo, Dei proximique amore flagranti, de sacerdotali ministerio sentiret: caritatis nempe praecipue esse ministerium, ideoque non ad sacerdotis commodum, sed ad animarum bonum et salutem unice obeundum. Quare pauperum tuguria, nosocomia, carceres adire solebat, ut tot miseris opem et solatium effusa caritate praeberet; atque omnibus sacerdotalibus muniis magno animarum fructu fungebatur.

At puerorum et iuvenum prae ceteris curam in deliciis habebat, illorum maxime, qui a parentibus neglecti otiosam et erraticam traducebant vitam inter viarum insidias, quin ullus esset, qui eis de Deo loqueretur eosque

ad honestam vitam formaret. Et hanc quidem peculiarissimam esse missionem, ad quam a Providentissimo Deo ipse vocabatur, quamque iam a pueritia in somnio, uti refertur, praeviderat, adulescentes videlicet, infimae potissimum plebis, in salutis tramitem adducere, serio animo recogitans, operi huic perficiendo generoso animo sese totum dare constituit, eo vel magis quod quantum id esset universae civili societati profuturum praesentiebat.

Sanctorum igitur Philippi Nerii et Francisci Salesii spiritu imbutus, quotquot inveniebat adulescentes per vias, cauponas, cavaedia, officinas amanter ad se advocabat ac suavissima caritate eos alliciebat, ludis et iocis recreabat, adeo ut frequentissimi ad eum, tanquam ad patrem amantissimum, undequaque accurrerent; ac ita Salesianum Oratorium conditum est. Triennio pueros in Ecclesiam S. Francisci Assisiatis congregavit; postea, cum pietatis magister hospitii, a marchionissa Barolo puellis periclitantibus tutandis instituti, electus esset, *Oratorium*, Archiepiscopo consentiente, illuc transtulit. Sed septimum post mensem, cum piae illi mulieri opus esset conclavibus, in quibus puerorum conventus habebantur, Dei Famulus a municipali magistratu, Archiepiscopi auxilio, ecclesiam S. Martini, vulgo *dei Molassi*, usu habuit. At paulo post ob vicinorum querelas, quibus puerorum clamores taedio erant, in vetus desertum coemeterium S. Petri in Vinculis migrare coactus est. Interea quot labores pertulerit, quot simultates, calumnias et persecutiones Ioannes passus sit incredibile dictu est; et mirari oportet praesentem divinam opem, quae fidelem servum suum ita adiuvit, ut qui primitus de loco in locum eiectus, ab omnibus despectus, pauper ac quasi profugus ad suburbanum pratum illud, desertum tunc, quod *Valdocco* vulgo dicitur, cum suis pueris confugisset, postea vero eo ipso in loco, Divina succurrente Providentia, principem futuri Instituti sui domum et aedes pro adulescentibus aptissime instructas condere potuerit, unde, tamquam ex inexhausto fonte, propagines et eius operis emolumenta latius in dies ac salubrius per orbem diffunderentur. *Oratorio* illo primo, uti diximus, condito et constituto, ubi omnibus manifesta fuit operis huiusmodi utilitas, alia simili forma *oratoria* Ioannes constituit in urbis regionibus, quae omnium miserrimae erant et ab omnibus penitus neglectae, eaque Divo Deiparae Sponso, Angelo Tutelari et S. Aloisio Gonzagae pro sua pietate dicata voluit.

Interea matrem suam, mulierem sane fortem et piissimam, cui suaserat ut, paterna derelicta domo, apostolicas cum ipso curas et angustias divideret, ad se arcessiverat, et, illa adiuvante, prope S. Francisci Salesii Oratorium hospitium pro adulescentibus derelictis, pane, vestitu, tecto caren-

tibus et omnigenae miseriae et aerumnae seductionibus quotidie obnoxiis, in suamet ipsa domo primum instituit; quae, quum pro receptorum multitudine de die in diem affluentium insufficiens omnino esset, in ampliorem domum paullatim conversa est, adeo ut adulescentulos ad quadringentos, anno millesimo octingentesimo sexagesimo, decennio post fere octingentos hospitio haberet. Iuvenes istos nova prorsus paedagogica methodo institutos, ut infra dicemus, primo curae Servo Dei fuerat apud magistros officinatores urbanos collocare, ut in aliqua arte se exercerent; post autem, cum perspexisset in officinis ipsis, integrorum licet artificum, iuvenes malorum insidiis pravisque exemplis plerumque esse obnoxios, de internis aperiendis officinis cogitare coepit, et, providentissimo Deo adiuvante, anno millesimo octingentesimo quinquagesimo tertio sutrinam in hospitio aperire potuit, quam aliarum artium officinae subsequutae sunt, et ipse Dei Servus initio magister erat in iis artibus quas iuvenis ille exercuerat.

Hucusque Ioanni non defuerunt bonae voluntatis homines, sive clerici sive laici, qui ultro et generose in tam salutifero eius opere sese adiutores dederunt; illos vero a suscepto nobilissimo labore officia vel negotia, quibus quisque teneretur, invitos tamen, paullatim abducebant. Quod quidem sibi praecavendum sentiebat Ioannes, quem praeterea sollicitum habebat, vel ab inito apostolatu, timor ne obitu suo omnia ad irritum caderent. Quare prudentissimis viris, quos inter Beato Iosepho Cafasso, consilio adhibitis, ac suadente ipso Summo Pontifice s. m. Pio Papa Nono, novam inire religiosam societatem constituit, ex qua, uni Deo confisus, multos operarios messi multae habiturum sperabat. Regulas itaque seu Constitutiones, novis temporibus maxime accommodatas, conscripsit, easque Apostolicae Sedis iudicio subiectas, servatis omnibus de more servandis, anno tandem millesimo octingentesimo septuagesimo nono Praedecessor Noster quem antea memoravimus Pius Nonus approbavit, sicque *Pia Societas S. Francisci Salesii* canonice constituta est.

Ut vero puellis quoque populo natis non aliter ac pueris consuleretur, Ioannes Societati huic sacrarum Virginum Institutum adiecit, quas *Filias Mariae Auxiliatricis* nuncupavit.

Aliud Servi Dei memoratu dignum opus illud fuit, cui nomen vulgo *Figli di Maria*, in oppido primum *Sanpierdarena* constitutum, Augustae Taurinorum postea et in aliis oppidis per orbem diffusum; huiusmodi operis, a praefato Summo Pontifice Pio Nono adprobati, finis erat ecclesiasticam adultorum vocationem excolere.

Nec silentio praetereunda *Cooperatorum* institutio, christifidelium scilicet consociatio, plerumque laicorum, qui Salesianae Societatis spiritu ani-

mati, et cum ea ad omne caritatis opus parati, Parochis, Episcopis et ipsi Summo Pontifici validum pro rerum adiunctis auxilium praeberent: *actionis catholicae* nobile rudimentum. Unio haec, iam ab Apostolica Sede anno millesimo octingentesimo septuagesimo sexto approbata, privilegiis et indulgentiis ditata fuit; eique ipsi Decessores Nostri Pius Nonus et Leo Tertiusdecimus sese inscribi voluerunt; itemque plurimi Sacrorum Antistites et S. R. E. Patres Cardinales, et innumeri christifideles, ita ut, Dei Famulo adhuc vivente, *Cooperatores*, non in Italia solum, sed in omnibus fere catholici orbis regionibus sparsi, ad octoginta fere millia, hodie vero, uti refertur, ad decem centena millia et ultra, numerarentur, quorum auxilio non modo Ioannes suae prodigia caritatis multiplicavit, sed, pietatis et divini cultus vindex ferventissimus, multa quoque erexit sacella et sacras aedes, quas inter duo magnificentissima templa, alterum Mariae Auxiliatrici Augustae Taurinorum, alterum Sacratissimo Iesu Cordi in hac alma Urbe ad Castrum Praetorium dicatum, vere utrumque admiratione et memoratu dignum.

Porro actuosa Piae utriusque a se conditae Societatis opera ac valido quos memoravimus Cooperatorum auxilio, Ioannes primigenii taurinensis hospitii instituta in Italiam et Europam propagavit et plures iam orbis regiones, innumeris ubique conditis oratoriis, hospitiis, collegiis, sancta sua operositate complexus est, novae iuventutis educator princeps, nova prorsus, ut antea diximus, methodo, quae quidem in paedagogica disciplina vere excellentissimum ac tutissimum signavit iter. Spectabat namque civilem ac socialem finem; quem tamen religioso subiiciebat, ex quo, uti ex causa effectus diffluerent, quum animabus aeternae procurandae salutis desiderio et zelo potissimum flagraret. Ordinatos istos caritatis sensus tum leges ac regulae, tum ipsa educandi methodus, quae cum religiosa et morali institutione arctissime connexae erant, in oratoriis, in hospitiis, in collegiis referebant. Iuxta divinum illud: *Initium sapientiae timor Domini*, religio integram alumnorum vitam permeare debebat. Itaque in primis et ante omnia iuvenes non modo christianae doctrinae rudimentis eruditos voluit, verum etiam aptis sermonibus et instructionibus adversus neotericorum christiani nominis hostium errores et insidias praemuniendos curavit. Quorum vero fidem tutabatur, eosdem, tum sacramentorum frequentiam commendando, tum aptis sodalitiis virtutum habitum inducendo et illum mutui exempli apostolatum inter alumnos congruis industriis et institutis promovendo, in christianos sensus et mores omni cura informabat. Quod vero ad moralem institutionem proprius et directius pertinet, ea erat Servi Dei educandi methodus, quae assidua vigilantia, affabili sermone,

lenitate praecipue et caritate malefactis impediendis intendit, quam quidem methodum *methodi praevenientis* nomine ipse donavit; nova sane, uti diximus, methodus, qua potius praeveniendo, quam necessitate puniendi, adulescentium animi corrigerentur. Ipsa recreatio Ioanni Bosco educandi medium fuit et pars; cum enim otium, vitiorum patrem, eiusque sociam tristitiam in primis praecavenda censeret, studio et occupatione frequentes interserebat ludos, et nil ei iucundius erat quam salesianarum domuum cavaedia iuvenum clamore, strepitu, tumultu resonantia.

Quo spiritu, qua methodo, quo praecipue magistro et moderatore, quot uberrimi percepti sint fructus, facta edicunt: re sane vera non solum optimi operarii et cives quamplurimi hospitiorum alumni evasere; quamplurimi e salesianis scholis et collegiis exierunt qui, tum civilibus ac publicis, tum militaribus sacrisve rebus addicti, virtute ac religione optimum suis institutoribus testimonium reddidere; quidam vero, uti *Salesiani Oratorii Annales* referunt, vitae innocentia ac pietatis ardore longe excelsius eminuerunt, quos inter memorare placet candidissimum sanctitatis lilium, Venerabilem Dominicum Savio, cuius virtutes heroicitatis gradum attigisse Nos Ipsi superiore anno, die nona Iulii mensis, solemni Decreto ediximus.

Dum Salesiani Sodales et Filiae Mariae Auxiliatricis tam impense christianae civilique iuvenum institutioni dant operam, et oratoria, hospitia, collegia, seminaria, rusticae quoque coloniae ubique conduntur, Ioannes Bosco, animarum zelo incensus, sodales mittere ad Christi Evangelium barbaris gentibus praedicandum iamdiu meditatus, in extremas Americae Meridionalis oras, primum missionalium virorum e sua religiosa familia, s. m. Ioanne Cagliero duce, manipulum misit, quem innumeri alii postea Salesiani alumni ad alias quoque orbis partes sequuti sunt; deinde Salesianae quoque Sorores, uti coadiutrices in omnigenis missionariorum operibus, datae sunt. Nec minori animi generositate Dei Famulus italis subvenit in Americam migratis, quos Salesiani sodales ad avitam fidem saepe saepius redegerunt, periclitantes in fide firmarunt, consiliis et auxiliis efficaciter adiuverunt, praecipue asceteria, scholas, collegia pro italicis ephebis aperiendo.

Eodem fervore quo Christi regno novas quaesivit provincias, veteribus in haereticorum et hostium omnium aggressus tutandis strenue adlaboravit Ioannes, qui inter fortissimos et animosissimos viros, qui superiore saeculo catholicam fidem et disciplinam vindicarunt, quam maxime excelluit. Ille namque in magna ac turbulenta tempestate, qua catholica tunc temporis afflictabatur Ecclesia, huc illuc diffusis tum protestantium tum neotericorum erroribus, et speciosis effrenae hominum mentis a

fide aberrantium sophismatibus undique serpentibus strenue obstitit, non sermonibus tantum et disputationibus, sed etiam libris et ephemeridibus, quibus religionis dogmata et Ecclesiae historiam vindicavit, eo quidem consilio, ut populi christiani religioni consuleret eadem ratione iisdemque armis, quibus adversarii librorum et ephemeridum colluvie insidiabantur.

Parili ardore Ecclesiae et Romani Pontificis iura et libertatem in sectarum ausus verbis et libris, passim in vulgus editis, fortiter vindicavit; quam ob rem non paucas passus est persecutiones, quas patientissime toleravit et summa cum dexteritate et sagacia, Deo adiuvante, feliciter superavit. Sui temporis indolis et ingenii scrutator subtilis, et rerum novarum aestimator prudens, acute percepit omnia sibi usurpanda esse ad veritatem tuendam et propagandam, quae ab ipsis tenebrarum filiis, quam filii lucis callidioribus, offerrentur: idcirco studia promovit, scientiae amorem fovit, nova inventa et humani civilisque cultus progressus in religionis usum et augmentum convertere non dubitavit; hinc primus in Italia festiva asceteria pueris utriusque sexus, scholas dominicales et nocturnas populo natis aperuerat; primus ille systema metricum decimale in Italiae subalpinae scholas induxit et gymnastica exercitia; et musice liberalem iuvenum institutionem exornavit, machinas recentiores et perfectiores in suas admisit officinas.

Item curavit ut utriusque a se conditae religiosae familiae sodales, qui iuvenibus erudiendis operam darent, diplomata in publicis athenaeis sibi acquirerent, ne scholas gerere prohiberentur.

Strenuam fidei morumque tutelam cum caritate et prudentia coniungens, adversarios ea semper habuit ratione, ut sibi conciliaret; factiosis idcirco temporibus illis christiani nominis inimicos omni persequendi specioso praetextu privavit, cum numquam tolerasset se suaque instituta politicis rebus immisceri. Gravibus insuper inter Apostolicam Sedem et novensile Italicum Regnum ob factiosas leges sectarumque insidias controversiis obortis, tum Romanus Pontifex, tum ipsi Regis administri implexiores quaestiones ei enodandas commiserunt, cum de episcopis eligendis ad plurimas dioeceses pastoribus viduatas ageretur. Enimvero Ioannes Bosco id semper spectavit et ominatus est, ut funestissimum illud dissidium, quod spiritualem patriae suae dilectae unitatem fregerat, in pace et iustitia componeretur; quodque, auctore Deo, nostris hisce temporibus, toto plaudente catholico orbe, feliciter compositum est.

Tot et tam grandia ac benefica opera, sagaci, uti diximus, aetatis nostrae necessitatum intuitu suscepta, et adversus saeculi contrarietates et contradictiones plerumque perfecta, eademque cum virtutum omnium

heroico quidem exercitio coniuncta, quarum fulgori supernaturalium donorum, exstasis, cordium scrutationis, prophetiae, visionum et miraculorum, quibus Servum suum Deus ditaverat, splendor adiungebatur, omnibus suaserunt Ioannem Bosco providentissimo Dei consilio ad christianam hominum societatis, quae a veritate defecerat, restaurationem promovendam vere a Deo missum fuisse, hominem nempe, qui, humili loco natus, obscurus et pauper, nulla ambitione et cupiditate actus, sed sola Dei et proximi caritate incitatus et Dei gloriae quam maxime cupidus, de christiana civilique republica optime meritus, totum terrarum orbem suo nomine implevit.

Una igitur cum nominis gloria, fama quoque sanctitudinis illum viventem adeo circumdedit, ut nulla fere extaret civitas, non in Italia solum, sed in Europa et in dissitis etiam exteris nationibus, ubi notum sacrumque eius nomen esset. Qua purissima splendidae famae luce, quam nulla nubecula unquam obscuraverat, Ioannes Bosco circumfusus ad mortalis vitae exitum vergebat. Assidui ingentesque enim labores, quos ipse in actuosissimo suo apostolatu exantlaverat, illius vires lente confecerant: quod quidem fuit morbi vera natura, qui illum ad sepulcrum adduxit. Labente igitur anno Domini millesimo octingentesimo octuagesimo septimo, aegrotari coepit, et per quadraginta dies tanta patientia ac divinae voluntati subiectione morbi incommoda et dolores, ore semper, ut ei mos erat, leniter subridens, toleravit, ac tandem, lacrimantibus omnibus suae Societatis Moderatoribus et grandaevis alumnis, qui morienti adstabant, sapientissimis relictis consiliis, extremis sacramentis Ecclesiae pientissime receptis, summo mane pridie kalendas februarias placidissimo exitu ad caelestem patriam migravit. Cadaver sacra veste indutum in templo divo Salesio dicato fuit expositum; immensa vero fuit populi frequentia tum ad illud invisendum, tum ad funebrem illius pompam, cui Episcopi, canonici, parochi, plurimi presbyteri e longinquis etiam oppidis et ingens fidelium numerus ad sex millia circiter interfuerunt; adstabant autem civium millia centum et amplius, quos inter plures qui ex aliis Italiae urbibus, ex Gallia, ex Helvetia venerant; adeo ut potius quam funus vere triumphus aut Sancti reliquiarum translatio videretur. Exequiis in templo Mariae Auxiliatrici dicato persolutis, sacrae exuviae, a civilibus magistratibus facultate concessa, ad Missionum Seminarium, quod paulo ante Dei Servus aperuerat ad Salicis Vallem, haud procul ab urbe, delatae sunt, ibique solemni pompa exceptae, honestissime sunt compositae.

Demortuo legifero Patre, sanctitatis opinio, quam sibi viventi merito comparaverat, in dies augescere visa est, et ad eius sepulcrum plurimi vel

honoris causa, vel voti compotes, vel praesens eius auxilium apud Deum precantes, assidue se conferre consueverunt; cumque mira non pauca, Dei Famulo intercedente, a Deo patrata dicerentur, fervens omnium animis desiderium incessit ut Ioannes Bosco in sanctorum catalogo ab hac Apostolica Sede inscriberetur. Itaque vix tertio post obitum anno, instantibus quoque viris ingenio, virtute ac dignitate praestantibus, de eius Beatificationis et Canonizationis Causa apud Sacrorum Rituum Congregationem introducenda agi coeptum est; et, confecto auctoritate ordinaria in ecclesiastica Curia Taurinensi processu, qui informativus dicitur, super fama sanctitatis vitae, virtutum et miraculorum eiusdem Dei Famuli, eodemque ab eadem Sacra Congregatione sedulo perpenso, s. m. Pius Papa Decimus, Decessor Noster, die vicesima quarta Iulii, anno millesimo nongentesimo septimo, introductionis Causae Commissionem signavit. Rite dein absolutis singulis iudiciis Apostolica auctoritate adornatis, Nos Ipsi die vicesima mensis Februarii, anno millesimo nongentesimo vicesimo septimo, Venerabilem Dei Famulum Ioannem Bosco theologales et cardinales virtutes in gradu heroico exercuisse solemni decreto sancivimus.

De duobus miraculis postea, ipso Dei Servo impetrante, a Deo patratis quaestio acta est, et, omnibus ad iuris normam servatis, Nos die undevicesima Martii mensis anno millesimo nongentesimo vicesimo nono solemniter decrevimus: *Constare de instantanea perfectaque sanatione sororis Provinae Negro ab ulcere rotundo stomachi;* necnon *de instantanea perfectaque sanatione Teresiae Callegari a poli-arthrite acuta post-infectica, aliisque laesionibus, quae aegrotam ad statum marasmi adduxerant.* Decreto vero de *tuto*, quod vocant, eodem anno, die Aprilis mensis vicesima prima, edito, Apostolicis Nostris Litteris die secunda Iunii mensis datis caelestes beatorum honores Venerabili ipsi Ioanni Bosco decrevimus et beatificationis solemnia eadem die in Basilica Vaticana, ingenti cum populi frequentia, et universo plaudente catholico orbe, celebrata sunt.

Insequenti anno, cum in dies invalesceret erga novensilem Beatum christifidelium fervor et pietas, cumque benignissimus Deus novis miris eius gloriam confirmare et augere dignatus esse diceretur, Causa ad eiusdem Beati Canonizationem obtinendam reassumpta est; et die duodevicesima mensis Iunii, a dilecto Filio Francisco Tomasetti, Piae Societatis S. Francisci Salesii Procuratore et Postulatore Generali diligentissimo, binae propositae sunt portentosae sanationes, quae Arimini una, Oeniponte altera, Beato Ioanne Bosco intercedente, ab omnipotenti Deo patratae ferebantur; super quibus Processus Apostolici constructi sunt. Quum vero post initum iudicium sanatio, quae Oeniponte evenerat, iustis de causis seposita esset,

de alia mira sanatione, quam, eodem Beato intercedente, Augustae Taurinorum Deus operatus esse dicebatur, processus confectus est.

Prior sanatio ita evenisse narratur: Anna Maccolini, ab Octobri mense, anno millesimo nongentesimo trigesimo, influentiali bronco-pulmonite fuit affecta, quae usque ad februarium mensem sequentis anni perduravit. Circa medium Decembrem mensem eiusdem anni morbo huic phlebites in sinistro crure et coxa accessit, qui morbus adeo in integrum artum invaserat, ut is duplo maior appareret, sublato motu. Porro phlebites, vel in iuvenibus gravis, in senibus autem multo gravior est ob gangrenae discrimen ex arteriosclerosi. Unde duo curantes medici, qui in edicenda diagnosi concordabant, perpensa infirmae septuaginta quatuor annorum aetate et praesertim influentiali affectione, prognosim fere certo infaustam quoad ipsam vitam infirmae edidere: impossibilem autem esse phlebitis sanationem in instanti omnes rei medicae magistri docent. Iamvero Anna nocte quadam sub eiusdem anni finem, invocato Beato Ioanne Bosco per triduanas preces et per particulae ex eius reliquiis artui appositionem, in instanti et perfecte a phlebite sanata est, artu non amplius dolente nec turgido, liber factus est motus, libera flexio. Perfectam esse sanationem, praeter curantes medicos, periti physici, qui Annam iterum atque iterum plures post menses inspexerunt, testati sunt; itemque tres a Sacra Rituum Congregatione adlecti periti in diagnosim, prognosim et in miraculum agnoscendum unanimiter convenerunt.

Altera sanatio, quae, uti diximus, Augustae Taurinorum facta est, ita evenisse narratur: Catharina Lanfranchi, Alexandri Pilenga uxor, arthritica diathesi afficiebatur. Arthrites genua praecipue et pedes attigerat cum organicis laesionibus, et quidem sub gravissima forma, ad functionem quod attinet, non autem ad vitam. Incassum curationibus omnibus cedentibus, quas ab anno millesimo nongentesimo tertio adhibuerat, Lapurdum bis accessit, sed cum ne secunda quidem vice, Maio mense ineunte anni millesimi nongentesimi trigesimi primi, sanationem a Beata Virgine obtinuisset, antequam Lapurdo proficisceretur, Eamdem sic est deprecata: « Quoniam hic, Lapurdi, sanata non sum, da saltem ob religionem, qua erga Beatum Ioannem Bosco teneor, ipse meam sanationem Taurini valeat obtinere ». E Gallia redux, dum iisdem versabatur conditionibus, die sexta Maii ad Taurinensem Beatae Mariae Virginis Christianorum Auxiliatricis Basilicam accedit; a sorore et ab auriga adiuta de curru descendit, in templum ingreditur et contra urnam, Beati Ioannis corpus continentem, sedet et orat. Paulo autem post per viginti circiter horae momenta genuflexa manet. Surgit, ad altare Beatae Virginis accedit, iterum genua flectit. Tunc veluti in se re-

versa sanatam se agnoscit; nullo adiuvante, libere exinde, omnibus stupentibus, qui eam gradiendi impotentem noverant, ambulat, currus et scalas ascendit et inde descendit non amplius impedita. Sanatio exinde perseveravit, uti tres periti physici testati sunt; medici vero curantes, testes et a Sacra Rituum Congregatione periti ex officio deputati miraculum una voce conclamarunt. De utraque igitur sanatione districto iudicio ad iuris tramitem disceptatum est ac tandem Nos die decimanona mensis Novembris, superiore anno, solemniter pronunciavimus: *Constare de duobus miraculis, Beato Ioanne Bosco intercedente, a Deo patratis, nempe: de instantanea perfectaque sanatione tum Annae Maccolini a gravi phlebite in artu sinistro; tum Catharinae Pilenga, natae Lanfranchi, a gravi morbo arthritico chronico in genibus et pedibus.* Unum denique erat discutiendum, videlicet an, stante duorum miraculorum approbatione post indultam eidem Beato ab Apostolica Sede venerationem, *tuto* procedi posset ad solemnem ipsius Canonizationem. Quo quippe dubio de more discusso, Nos, praehabito sive venerabilium Fratrum Nostrorum Cardinalium, sive dilectorum Filiorum Officialium, Praelatorum et Consultorum S. Rituum Congregationis unanimi favorabili voto, die tertia Decembris mensis eodem anno solemniter ediximus *tuto procedi posse ad Beati Ioannis Bosco Canonizationem.*

Postea, ut a Decessoribus Nostris in tanti momenti re sapientissime constitutus servaretur ordo, primum venerabiles Fratres Nostros, S. R. E. Purpuratos Patres in Consistorium, quod *secretum* dicitur, ad vicesimam primam diem Decembris mensis eiusdem anni apud Nos convocavimus, in quo dilectus Filius Noster Camillus Cardinalis Laurenti, Sacrorum Rituum Congregationis Praefectus, de vita, virtutibus et miraculis tum Beati Ioannis Bosco, tum Beati Pompilii Mariae Pirrotti, Confessoris, Ordinis Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum sacerdotis professi et Beatarum Mariae Michaëlae a Ss. Sacramento, Virginis, Sororum Ancillarum Ss. Sacramenti et a Caritate, fundatricis, atque Ludovicae de Marillac, Viduae Le Gras, Societatis Puellarum a Caritate confundatricis, sermonem habuit, et acta recensuit, quae in eorumdem Beatorum causis Sacra Rituum Congregatio accurato praevio examine admisit et probavit; singulorum deinde Cardinalium suffragia exquisivimus et suam quisque Nobis aperuit sententiam. Quo secreto Consistorio feliciter absoluto, habitum est in continenti Consistorium *publicum*, quod vocant, pro solemni Causarum Beatorum istorum peroratione, quam pro Beato Ioanne Bosco dilectus Filius Ioannes Guasco, Consistorialis Aulae Nostrae advocatus, praestitit; Nos vero, quamvis quam maxime exoptare dixerimus Beatos illos Caelites, qui ad Iesu Christi regnum amplificandum tantopere adlabo-

rarunt, sanctitudinis diademate decorare eosque omnibus ad intuendum et imitandum proponere velle, tamen, ut in re tanti ponderis tradita a maioribus instituta omnino servarentur, necessarium esse diximus, antequam Nostram pronunciaremus sententiam, semipublicum quod nuncupatur, haberi Consistorium, in quo iterum S. R. E. Cardinales et cuncti, qui adfuturi sint, Patriarchae, Archiepiscopi et Episcopi suam quisque Nobis mentem aperiret; atque ut interea, ad uberiorem Nobis superni luminis copiam impetrandam, Sanctum Divinum Spiritum adprecarentur, universos admonuimus. Quapropter ad quemquam illorum transmitti iussimus de singulorum Beatorum illorum vita, virtutibus, miraculis et omnibus actis in eorum Causis commentarios, ut, re perspecta ac mature perpensa, suam quisque posset sententiam dare ac Nobis aperire. Consistorium autem hoc, *semipublicum* quod nuncupatur, die quintadecima p. e. mensis Ianuarii in Palatio Apostolico Vaticano habitum est, Nosque omnes qui aderant primum allocuti, uniuscuiusque exinde sententiam exquisivimus et suffragia excepimus; ex quibus omnes unanimiter consentire Beatos illos ad Sanctorum Caelitum honores evehendos esse Nostra haud mediocri laetitia accepimus; decrevimus igitur solemnes eorumdem Beatorum Canonizationis ritus in Basilica Vaticana eo quo par esset apparatu et pompa celebrare; Beato autem Ioanni Bosco in Sanctorum catalogo adscribendo hunc diem condiximus, primum nempe Aprilis mensis, Resurrectionis Domini Nostri Iesu Christi solemnia. Ad quam rem fauste feliciterque exsequendam ut caelestem Nobis opem interea precibus conciliarent, omnes qui aderant enixe in Domino adhortati sumus; atque ut publicum de his omnibus instrumentum conficerent dilectos Filios Protonotarios Apostolicos adstantes sueta forma rogavimus.

Qua auspicatissima a Nobis praestituta die adveniente, universi tum saecularis tum regularis cleri ordines, quam plurimi Romanae Curiae Praelati et Officiales, Abbates, Episcopi, Archiepiscopi, Patriarchae et venerabiles Fratres Nostri S. R. E. Cardinales Petrianam Basilicam adiverunt, apparatu decorata magnificentissimo et iam maxima fidelium, qui ex omnibus orbis nationibus advenerant stipatam frequentia, eamque et Nos solemni pompa ingressi sumus. Mox, Augustissimo Sacramento devote adorato, ad Nostram Cathedram perreximus, ibique sedimus. Tum dilectus Filius Noster Camillus Cardinalis Laurenti, S. Rituum Congregationis Praefectus et huic Canonizationi procurandae praepositus, perorante dilecto Filio Ioanne Guasco, Consistorialis Aulae Advocato, *instanter* postulavit, ut Nos Beatum Ioannem Bosco summis Caelitum honoribus decorare dignaremur; quod cum iterum ac tertium, *instantius* nempe et *instantissime*, ab

eodem Cardinale per ipsum Consistorialem Advocatum postulatum sit, caelestis Curiae supplicatione prius interposita, ac Superni Spiritus lumine, antequam Nostrum ederetur oraculum, devotissime implorato, Nos, Iesu Christi Vicarius et supremus catholicae Ecclesiae Magister, hanc optatissimam Nostram sententiam sollemniter ediximus: *Ad honorem Sanctae et individuae Trinitatis, ad exaltationem fidei catholicae et christianae religionis augmentum, auctoritate Domini Nostri Iesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra, matura deliberatione praehabita et divina ope saepius implorata, ac de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum et Episcoporum in Urbe existentium consilio, Beatum Ioannem Bosco Sanctum esse decernimus ac Sanctorum catalogo adscribimus; statuentes ab ecclesia universali eius memoriam quolibet anno, die natali illius, nempe die trigesima prima Ianuarii, inter Sanctos Confessores non Pontifices pia devotione recoli debere. In Nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti.*

Qua Canonizationis formula a Nobis pronunciata, oblatis Nobis precibus a praefato Consistoriali Advocato, Cardinalis Procuratoris nomine, annuentes, has sub plumbo Decretales Litteras fieri expedirique decrevimus; Protonotariis vero Apostolicis ut ad perpetuam eiusdem Canonizationis memoriam publicum conficerent instrumentum, mandavimus. Deinceps, debitis Omnipotenti Deo ob tantum beneficium istud una cum cuncto clero et populo peractis gratiis, primum novensilis huius Sancti patrocinium ab Ipso aeterno Deo devotissime imploravimus. Ad Aram maximam posthac sacrosanctum Missae Sacrificium inchoaturi accessimus, et post Evangelium adstantes brevi homilia allocuti sumus, in qua de Sancti Ioannis Bosco vita, tot egregie factis referta atque illustrata, quae praecipua Nobis viderentur, haec admirationi imitationique fidelium proponere voluimus; et omnes adhortati sumus ut in hunc christianae sanctitatis heroëm studiosae imitationis causa intueantur; *ita enim*, inquimus, *eo auspice eoque adprecatore, profecto fiet, ut quam Iesus Christus rettulit de mortis deque tenebrarum potestate victoriam, eam nos quoque omnes feliciter assequamur*. Qua homilia a Nobis habita, apostolicam benedictionem et plenariam peccatorum indulgentiam adstantibus largiti sumus; ac tandem, Pontificali Sacro persoluto, alteram e superiori podio S. Petri plateam prospiciente, sollemnem immenso adstanti populo, nec non *Urbi et Orbi*, benedictionem peramanter impertiti sumus.

Praeclarissima itaque novensilis Sancti huius Nostris hisce Litteris consecrata memoria, omnibus quae inspicienda erant bene perpensis, certa scientia, omnia et singula quae supra memoravimus, de apostolicae pote-

statis plenitudine, iterum confirmamus, roboramus atque statuimus, decernimus, universaeque Ecclesiae Catholicae denunciamus. Mandamus insuper ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii Apostolici subscriptis et sigillo munitis, eadem prorsus habeatur fides, quae hisce praesentibus haberetur, si exhibitae vel ostensae forent. Si quis vero Decretales has Litteras Nostras definitionis, decreti, adscriptionis, mandati, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel eis ausu temerario contraire aut attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo tricesimo quarto, die prima mensis Aprilis, Dominica Resurrectionis D. N. I. C., Pontificatus Nostri anno tertiodecimo.

Ego PIUS, Catholicae Ecclesiae Episcopus.

✠ Ego Ianuarius Episcopus Ostiensis et Albanensis Cardinalis Granito Pignatelli di Belmonte, Decanus Sacri Collegii.

✠ Ego Michaël Episcopus Tusculanus Cardinalis Lega.

✠ Ego Donatus Episcopus Sabinensis et Mandelensis Card. Sbarretti.

✠ Ego Fr. Thomas Pius Ord. Praed. Episcopus Portuensis et S. Rufinae Cardinalis Boggiani, Cancellarius S. R. E.

✠ Ego Aloisius Episcopus Praenestinus Cardinalis Sincero.

✠ Ego Henricus Episcopus Veliternus Cardinalis Gasparri.

Ego Caietanus tit. S. Agathae Gothorum Presbyter Cardinalis Bisleti.

Ego Aloisius tituli S. Petri ad Vincula Presbyter Cardinalis Capotosti, Datarius.

Ego Laurentius tituli S. Pancratii Presbyter Cardinalis Lauri, Maior Poenitentiarius.

Ego Fr. Alexius Henricus M., O. S. M., tituli S. Susannae Presbyter Cardinalis Lépicier.

Ego PETRUS tituli Sanctae Mariae Transtyberim Presbyter Cardinalis SEGURA Y SAENZ.

Ego EUGENIUS tituli SS. Ioannis et Pauli Presbyter Cardinalis PACELLI.

Ego FRANCISCUS tituli S. Mariae Novae Presbyter Cardinalis MARCHETTI SELVAGGIANI.

Ego Fr. RAPHAËL CAROLUS tituli S. Praxedis Presbyter Cardinalis ROSSI.

Ego IULIUS tituli S. Mariae supra Minervam Presbyter Cardinalis SERAFINI.

Ego ANGELUS MARIA tituli S. Mariae de Victoria Presbyter Card. DOLCI.

Ego PETRUS tituli S. Crucis in Jerusalem Presbyter Cardinalis FUMASONI BIONDI.

Ego CAMILLUS S. Mariae Scalaris Protodiaconus Cardinalis LAURENTI.

Ego ALEXANDER S. Mariae in Cosmedin Diaconus Cardinalis VERDE.

Fr. THOMAS PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

C. Card. LAURENTI
S. R. C. Praefectus.

Dominicus Spolverini, *Archiep. Larissen., Prot. Apostolicus.*
Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*

Can. Alfridus Liberati, *Canc. Apost. Adiutor a studiis.*

EXPEDITA

die vigesima quarta Maii, anno quartodecimo

Alfridus Marini, *Plumbator.*

Dominicus Francini, *Script. Apostolicus.*

Reg. in Canc. Ap., vol. LIII, n. 1. – Al. Trussardi, *a tabulario.*

CONSTITUTIO APOSTOLICA

CONGREGATIO MONACHORUM CAMALDULENSIUM UNITUR CONGREGATIONI EREMITARUM CAMALDULENSIUM DE ETRURIA.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Inter religiosos coetus, quibus Christi Ecclesia floret, Camaldulense adnumeratur Institutum, quod, auctore Sancto Romualdo, eremiticae vitae in Occidente instauratore, ita se evolvit, ut coenobium et eremus ad regularem disciplinam fovendam amicas sibi manus iugiter darent. Coenobium etenim Camaldulense, suaemet originis vi, est veluti Eremitarum seminarium et primae probationis locus, in quo asceticae austeritati pedetentim initiari, monasticis institutionibus imbui et cunctis spiritualis vitae subsidiis muniri oporteat, quos divina vocatio ducit ad eremum, aeternarum rerum contemplationi unice vacaturos. Quamvis autem temporis decursu, varias ob causas, Apostolicae Sedi permittere visum fuerit ut Congregatio monastica Coenobitarum Camaldulensium oriretur ab Eremitis plane seiuncta, mutatis tamen hodie rerum et personarum adiunctis, magis necessarium videtur ut familiae unitas restituatur, ad hoc praesertim ut inclitum Camaldulensium Institutum, viribus omnibus consertis, in posterum firmetur et, favente Dei gratia, in dies augeatur. Omnibus igitur rei momentis attento seduloque studio perpensis, suppleto, quatenus opus sit, quorum interest vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, quae sequuntur de apostolicae potestatis plenitudine, tenore praesentium decernimus et constituimus: I) Congregatio Monachorum Coenobitarum Camaldulensium unitur Congregationi Eremitarum Camaldulensium de Etruria, quae in posterum assumet titulum: *Congregatio monachorum Eremitarum Camaldulensium Ordinis Sancti Benedicti*. II) Superior Generalis, dimisso nomine *Maioris*, *Prior Generalis* vocabitur, qui totius Congregationis et Sacrae Eremi Camalduli, ubi habitualem residentiam habebit, regimen assumet. III) Prior Generalis, durante munere, omnibus gaudebit iuribus et privilegiis abbatialibus, quae hucusque Maiori a Summis Pontificibus concessa sunt. IV) Deinceps in eremum ne admittantur candidati, nisi per integrum annum sedulo in coenobio probati fuerint et monasticis institutionibus imbuti. Annus vero canonicus novitiatus, severa disciplina, in eremo peragatur. V) Ne ulla in posterum dubi-

tatio oriri possit, Constitutiones, quibus modo reguntur Eremitae Camaldulenses de Etruria, rite conformentur iis omnibus quae hisce Nostris Litteris et specialibus instructionibus edendis continentur. VI) Cum nova quae instauratur vivendi ratio austerior sit, cumque nemini imponendum sit onus, quod ipse sponte non susceperit, singulis Monachis et Conversis Coenobitis Camaldulensibus, qui Congregationi quam supra diximus Monachorum Eremitarum nomen dare noluerint, fas erit, servatis de iure servandis, ad alium transire coetum religiosum, qui eos recipiat; vel, si quis, in sacris ordinatus, ad aliud Institutum transire noluerit, Episcopum benevolum receptorem inveniat, qui eumdem suae dioecesi incardinare velit. VII) Si qui autem forte sint, qui neque ad aliud Institutum religiosum transire, neque saeculari clero adscribi velint, eos in unicam domum iuxta modum statuendum congregari decernimus. VIII) Bona omnia Congregationis Monachorum Coenobitarum Camaldulensium transferentur ad Congregationem Monachorum Eremitarum Camaldulensium Ordinis Sancti Benedicti. Ad quae autem omnia exsecutioni mandanda dilectum Filium Nostrum Raphaëlem Carolum, tituli S. Praxedis, S. R. E. Presbyterum Cardinalem Rossi, Monachorum Coenobitarum Camaldulensium Protectorem, deputamus eique propterea tribuimus necessarias et opportunas facultates etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, nec non omnes dirimendi controversias in exsecutionis actu quomodolibet orituras; eique onus facimus ad Sacram Congregationem de Religiosis relationem de peracta exsecutione transmittendi. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio substantiali et inexcogitato defectu notari, impugnari, vel in controversiam vocari posse, sed eas tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas, perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari debere, sublata cuicumque quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate; et si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus et decernimus. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus, universalibusque Conciliis editis, specialibus, vel generalibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, et quibusvis aliis Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum dispositionibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica

dignitate constituti munitis, adhibeatur in iudicio et extra illud eadem prorsus fides, quae hisce praesentibus adhiberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini ergo hanc paginam Nostram unionis, statuti, concessionis, decreti, mandati, derogationis et voluntatis Nostrae infringere, vel eis contraire liceat. Si quis autem ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli, se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo quinto, die secunda mensis Iulii, Pontificatus Nostri anno quartodecimo.

Fr. TH. P., O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

Fr. A. H. Card. LÉPICIER, O. S. M.
S. C. de Religiosis Praefectus

Ioseph Wilpert, *Collegii Protonot. Apostolicorum Decanus.*
Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. LIII, n. 21. – Al. Trussardi, *a tabulario.*

LITTERAE APOSTOLICAE

INTER ARCHIDIOECESES MADRASPOLITANAM ET PONDICHERIENSEM FINES MUTANTUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Litteris Apostolicis Nostris die III m. Iulii, an. MCMXXVIII datis, ad bonum provehendum tum Pondicheriensis Archidioecesis tum Madraspolitanae Archidioecesis intenti, quaedam circa fines inter easdem Archidioeceses statuimus, quae decursu temporis minus congrua visa sunt. Totus enim civilis districtus de « North Arcot » nuncupatus a Pondicheriensi seiunctus et Madraspolitanae Archidioecesi tunc temporis unitus est, sed experientia docuit in spirituali regionis praefatae regimine explendo ex huiusmodi totali districtus adnexione haud parvi momenti incommoda gigni. Quae cum ita sint, cumque nihil antiquius sit Nobis quam ut Sacrorum Antistites in animorum salute procuranda aptis instruantur adiumentis, quibus aucti in Domino uberiores fructus suscipiant, haec quae sequuntur decernenda censemus. Nimirum conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae

Cardinalibus, qui rebus Sacrae Congregationis Propagandae Fidei praepositi sunt, omnibusque diligenter perspectis rei momentis, motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, districtus de North Arcot territorium, quod iacet ad meridiem fluminis Cheyyar eiusque affluentis Periya-Ar, nec non finium septentrionalium circumscriptionis civilis de Tiruvannamalai, ita ut idem territorium fere totam civilem circumscriptionem de Tiruvannamalai complectatur, ab Archidioecesi Madraspolitana distrahimus ac separamus et denuo Pondicheriensi Archidioecesi pleno iure unimus, adnectimus atque incorporamus. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec edicimus, mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare et permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent, seu pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXI m. Martii MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD EMUM P. D. IOSEPHUM TIT. S. IOANNIS AD PORTAM LATINAM S. R. E. PRESB. CARDINALEM MAC RORY, ARCHIEPISCOPUM ARMACHANUM, QUEM LEGATUM MITTIT AD CONGRESSUM EX AUSTRALASIA EUCHARISTICUM MELBURNENSEM.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Iam pridem Nobis nuntiatum est, Eucharisticum ex Australia, immo ex tota Oceania Conventum in proximum Decembrem mensem apparari; quod quidem Nobis exstitit gratissimum. Saeculo enim feliciter vertente, ex quo Victoriensis Respublica, eiusque urbs princeps Melburnensis exorta sunt, dignum plane est Christifidelium religione et pietate consilium ab

iisdem susceptum, quod eo spectat, ut pia grataque memoria recolantur beneficia, quae huius saeculi decursu Reipublicae Victoriensis civibus ceterisque Oceaniae incolis divina providentia contulit. Praeclara igitur praebetur Nobis occasio, ut Nosmet ipsi cum carissimis filiis, qui in illis regionibus commorantur, Deo bonorum omnium auctori debitam laudem tribuentes, plurimas gratias persolvamus, simulque sacra sollemnia, quae ad Sacramenti Augusti honorem provehendum peragentur, Nostra ipsa auctoritate et praesentia quadam participemus. Quamobrem te, dilecte fili Noster, qui tot caritatis vinculis cum Oceaniae fidelibus coniunctus es, quique in supremum Ecclesiae Senatum cooptatus romanae purpurae magnificentia enites, Legatum Nostrum per has litteras constituimus ac renuntiamus, ut Eucharistico Coetui, qui ex diversis Oceaniae plagis in florentissimam Melburnensem urbem proxime cogetur, Nostro nomine Nostraque auctoritate praesideas. Minime vero ambigimus, quin amplissimos Christo Regi honores praestituri sint omnes filii, qui, Praesulibus eorumque cleris praeeuntibus, ex Australiae regionibus, ex Nova Zelanda et insulis adiacentibus sacris sollemnibus adfuerint. Iis omnibus, Nostram ipse relaturus vocem, paterna quoque vota significabis, quibus maiorem in dies prosperitatem ominamur Australasiae gentibus, quas, pro singulari earum erga Apostolicam hanc Sedem observantia et caritate, longissimus terrarum marisque tractus ex animo Nostro avellere numquam potest. Sollemnia proxima splendidum igitur documentum erunt catholicae unitatis, quae ubique pastores et fideles inter sese et cum supremo Ecclesiae Capite in fide et amore arctissime coniungit. Quod reliquum est, Deum custodem et sospitatorem catholici nominis impense adprecamur, ut opera religionis ac pietatis, quae Oceaniae filii peracturi sunt, gratiae suae rore fecundet, ut laeti uberesque fructus in Ecclesiae et Civitatis bonum et incrementum percipiantur. Quorum quidem caelestium donorum conciliatrix ac peculiaris dilectionis Nostrae testis sit Apostolica Benedictio, quam tibi, dilecte fili Noster, egregio Archiepiscopo Melburnensi ceterisque sacrorum Antistitibus, itemque universo Australasiae clero populoque fideli peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXVIII mensis Octobris, in festo Domini Nostri Iesu Christi Regis, anno MDCCCCXXXIV, Pontificatus Nostri tertio decimo.

PIUS PP. XI

II

AD EMOS PP. DD. ALEXANDRUM TIT. S. AUGUSTINI S. R. E. PRESB. CARDINALEM KAKOWSKI, ARCHIEPISCOPUM VARSAVIENSEM, AUGUSTUM TIT. S. MARIAE DE PACE S. R. E. PRESB. CARDINALEM HLOND, ARCHIEPISCOPUM GNESNENSEM ET POSNANIENSEM, ATQUE AD CETEROS RR. PP. DD. ARCHIEPISCOPOS ET EPISCOPOS POLONIAE: DE PLENARIA SYNODO INDICTA.

PIUS PP. XI

Dilecti filii Nostri ac venerabiles fratres, salutem et apostolicam benedictionem. — Pergratae Nobis exstiterunt litterae, quas vos, dilecti filii Nostri, ceterique Poloniae Praesules, ad perinsigne Beatae Mariae Virginis sanctuarium Czestochoviae coram Nuntio Apostolico congregati, praeterito mense Septembri ad Nos reverenter misistis. Ipsae enim et testimonium exhibebant amplissimum pietatis atque observantiae, qua Poloniae Pastores fidelesque Apostolicam hanc Sedem ac Nosmet Ipsos prosequuntur, et nuntium afferebant periucundum plenariae Synodi, a vobis in proximum annum indictae. Perhumanum itaque obsequium vestrum grati benevolentisque animi Nostri significatione rependimus; consilium vero per vos susceptum, quod diligentiam in pastorali munere obeundo tam liquido comprobat, vobis vehementer gratulamur, immo eo vehementius, quod capita maximi momenti in Synodo perpendenda ad normam documentorum proponuntur, quae pro temporum necessitatibus litteris Nostris atque admonitis complexi sumus. In primisque enim agetis de Actione Catholica, quam omni ope fovendam provehendamque iugiter commendavimus. Praecipua autem pars Catholicae istius Actionis spectat profecto ad mores fingendos adulescentium, qui secundum Ecclesiae doctrinam, veritatis quidem columen ac fundamentum, edoceri debent. Quare meritam vobis laudem, dilecti filii Nostri ac venerabiles fratres, libenter tribuimus, quod peropportuna auxilia investigare studuistis et usque studetis, ut, sententiis viribusque simul conlatis, incepta tanti momenti ad felicem exitum adducatis. Quod vero attinet ed ephemeridem catholicam, quam primum in vulgus edendam statuistis, id Nobis singularem attulit delectationem. Namque, ut pluries iam declaravimus, nihil hodie aptius ad Actionem Catholicam alendam ac roborandam videtur, nihil prorsus utilius ad mentes praesertim iuvenum sana doctrina christianisque praeceptis erudiendas atque informandas, quam editio cuiusdam diarii integre catholici, quod nempe non modo christianae fidei bonisque moribus non adversetur, sed ad superius bonum persequen-

dum per christianas virtutes quam maxime alliciat atque impellat. Scimus equidem quot difficultates, ob temporum angustias, superandae exstent; sed, coniunctis omnium bonorum animis opibusque, etiam ea, quae humanis sunt impervia viribus, dabit ipse Deus, si fervida et constanti prece fuerit exoratus. Nos igitur studia vestra sollertesque conatus paterna benevolentia et favore prosequuti, omnipotentem Deum vobiscum obsecramus, ut piis inceptis propitius faveat. Eiusque munere beneficioque fore confidimus, ut omnia, quae in Synodo plenaria statuta fuerint, ad maiorem prosperitatem istius perquam carae nationis conducant, universaeque rei catholicae bene feliciterque vertant. Horum interea beneficiorum caelestium auspex Nostraeque peculiaris dilectionis testis sit apostolica benedictio, quam vobis, dilecti filii Nostri, ceterisque Poloniae Praesulibus, itemque clero populoque cuiusque vigilantiae commisso, peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die I mensis Novembris, in festo omnium Sanctorum, anno MDCCCCXXXIV, Pontificatus Nostri tertio decimo.

PIUS PP. XI

III

AD EMUM P. D. ALEXIUM TIT. S. CALLISTI S. R. E. PRESB. CARDINALEM ASCALESI, ARCHIEPISCOPUM NEAPOLITANUM, VIGESIMUM QUINTUM NATALEM EPISCOPATUS EIUS AC DECENNIUM IN REGIMINE NEAPOLITANAE ARCHIDIOECESIS EXPLENTEM.

PIUS PP. XI

Dilecte fili noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Id libenter accepimus, bonos istos fideles, votis optatisque cleri obsecundantes, duplicem propediem eventum celebraturos, quinque videlicet lustra episcopatus tui feliciter peracta et decennium fauste completum, ex quo ipse nobilissimae istius Sedis regimen suscepisti. Hisce autem sollemnibus proximis aderunt profecto cives ex omni ordine laetitia gestientes, tam populares quam optimates, praeeuntibus egregiis ipsis civitatis magistratibus. Dignum plane est filiorum pietate ac dilectione, tam praeclaram gemini eventus faustitatem sollemniter agere, ut ipsi devotos gratosque animos erga patrem et pastorem exhibeant, qui in animarum bonum inque etiam civilis consortionis utilitatem nulli curae aut labori hac temporis diuturnitate pepercit. Neque enim pastoralis cura et sollicitudo, qua vehementer quidem

flagrabas, quum ecclesias Muranam, S. Agathae Gothorum et Beneventanam antea rexisti, est umquam deminuta, sed magis magisque crevit in dies, atque in multiplicibus religionis caritatisque operibus provehendis luculenter hucusque enituit. Illud autem novissime tuae ducitur laudi, quod novas splendidasque Seminarii Maioris aedes e fundamentis excitasti, ut delecti iuvenes in sortem Domini vocati aptius congruentiusque hodiernis necessitatibus pietatem et sacras disciplinas excolerent, iidemque ad gravisssima sacerdotii munera obeunda alacrioribus animis integrisque viribus sese pararent. Nos igitur, tua haec promerita dilaudantes et communi tuorum laetitiae cumulum addere peroptantes, tibi, dilecte fili Noster, paternam iucundamque gratulationem per hanc epistolam Nostram publice palamque exhibemus, ac meritas Deo gratias ob conlata tibi beneficia rependentes, omnia fausta, prospera, felicissima tibi ex animo adprecamur. Quo autem sacrorum eventuum celebratio salutarior populo tuo evadat, tibi ultro concedimus, ut, statuta die, Pontificali Sacro peracto, adstantibus fidelibus nomine et auctoritate Nostra benedicas, venia omnium commissorum iisdem proposita, ad Ecclesiae praescripta lucranda. Interea in caelestium gratiarum auspicium et caritatis peculiaris Nostrae testimonium Apostolicam Benedictionem tibi, dilecte fili Noster, tuoque Episcopo Auxiliari, itemque clero et populo tuae vigilantiae concredito peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXI mensis Novembris, in Praesentatione Beatae Mariae Virginis, anno MDCCCCXXXIV, Pontificatus Nostri tertio decimo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA SACRA CONGREGATIO S. OFFICII

I

DECRETUM

Feria IV, die 3 Iulii 1935

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, Emi ac Revmi Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, praehabito debito examine, damnarunt et in indicem librorum prohibitorum absque ulla mora inserendum mandarunt opus, typis Arnoldi Mondadori recenter editum (MDCCCCXXXV), cui titulus:

ANGELO COCLES, *Cento e cento e cento e cento pagine del Libro Segreto di Gabriele D'Annunzio tentato di morire.*

in quo « gareggia la sfrontatezza della immoralità con affermazioni di errori spesso empi e blasfemi ».

Et sequenti Feria V, die 4 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius Divina Providentia Pp. XI, in solita audientia Excmo ac Revmo Domino Adsessori Sancti Officii concessa, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 5 Iulii 1935.

I. Venturi, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

II

DECRETUM

Feria IV, die 17 Iulii 1935

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, Emi ac Revmi Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi damnarunt et in indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt novum librum, recenter editum, qui inscribitur:

ALFRED ROSENBERG, *An die Dunkelmänner unserer Zeit. Eine Antwort auf die Angriffe gegen den « Mythus des 20. Jahrhunderts »*. Hoheneichen Verlag München.

Et sequenti Feria V, die 18 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius Divina Providentia Pp. XI in solita audientia Excmo ac Revmo Domino Adsessori Sancti Officii concessa, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicari iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 19 Iulii 1935.

I. Venturi, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

19 Iunii 1935. — Titulari episcopali ecclesiae Elatensi R. D. Rogerium Beaussart, Vicarium Generalem Parisiensem, quem constituit Auxiliarem Emi P. D. Ioannis Card. Verdier, Archiepiscopi Parisiensis.

21 Iunii. — Cathedrali ecclesiae Abulensi R. D. Sanctum Moro Briz, canonicum Capituli cathedralis eiusdem dioecesis;

— Cathedrali ecclesiae Terulensi R. P. Anselmum Polanco, Superiorem Provincialem Augustinianorum provinciae Ss. Nominis Iesu in Insulis Philippinis.

22 Iunii. — Titulari archiepiscopali ecclesiae Soteropolitanae Exc. P. D. Ioannem Franciscum Braga, hactenus Archiepiscopum Curitybensem de Paranà;

— Metropolitanae ecclesiae Reginatensi Exc. P. D. Petrum Monahan, hactenus Episcopum Calgariensem;

— Cathedrali ecclesiae Rossensi R. D. Patritium Casey, canonicum capituli cathedralis eiusdem dioecesis.

5 Iulii. — Cathedrali ecclesiae Berolinensi Exc. P. D. Conradum von Preysing, hactenus Episcopum Eistettensem;

— Titulari archiepiscopali ecclesiae Myrensi R. D. Carolum Serena, Praelatum a consiliis apud Nuntiaturam Apostolicam in Italia, deputatum Nuntium Apostolicum in Republica Columbiana.

6 Iulii. — Titulari episcopali ecclesiae Melensi R. D. Georgium Leech, parochum ecclesiae S. Patricii in civitate *Pottsville*, archidioecesis Phila-

delphiensis, quem deputavit Auxiliarem Exc. P. D. Philippi Mac Devitt, Episcopi Harrisburgensis.

8 Iulii 1935. — Titulari episcopali ecclesiae Ionopolitanae Exc. P. D. Eugenium Mariam Le Fer de la Motte, hactenus Episcopum Nannetensem.

12 Iulii. — Titulari archiepiscopali ecclesiae Sardianae R. D. Antoninum Arata, Antistitem Urbanum, deputatum Nuntium Apostolicum in Lettonia atque Estonia.

13 Iulii. — Cathedrali ecclesiae Manizalensi R. D. Aloisium Concha, canonicum theologum Capituli metropolitani Bogotensis;

— Titulari episcopali ecclesiae Cibyratensi R. D. Albertum Mariam Fuchs, canonicum Capituli cathedralis Trevirensis, quem deputavit Auxiliarem Exc. P. D. Francisci Bornewasser, Episcopi Trevirensis.

17 Iulii. — Cathedrali ecclesiae Moguntinae R. D. Albertum Stohr, professorem Theologiae in Seminario eiusdem dioecesis.

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

I

PROVISIO ECCLESIAE

Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, decreto S. Congregationis pro Ecclesia Orientali diei 11 Iulii anni 1935, titulari episcopali Ecclesiae Comanensi in Armenia praeficere dignatus est R. D. Franciscum Agagianian, Rectorem Pontificii Collegii Armeni de Urbe.

II

NOTIFICATIO

DE CONSTITUENDA PONTIFICIA COMMISSIONE AD REDIGENDUM « CODICEM IURIS CANONICI ORIENTALIS ».

Augustus Pontifex, Patriarcharum, Archiepiscoporum et Episcoporum Orientalium vota benigne excipiens, ut singulis eorum Ecclesiis per canonicam codificationem provideretur, anno 1929 [1] haec statuere dignatus est: 1) ut studia historico-canonica, quae *praeparatoria* vocantur,

[1] *A. A. S.*, vol. XXI, p. 669.

de legibus et consuetudinibus singularum Ecclesiarum a sacerdotibus, quos Excmi Episcopi Romam mittendos elegerint, conficerentur; 2) ut canonum schemata a praedictis sacerdotibus delegatis redacta ad Excmos Ordinarios mitterentur, ut de iisdem animadversiones facere possint; 3) ut iuridici singularum Ecclesiarum fontes, canonici praesertim, exquirerentur atque in lucem, curâ virorum scientiâ iuris canonici et historiâ peritorum, ederentur. Memoratis studiis praeparatoriis Sanctitas Sua eodem anno Commissionem Cardinalitiam praeposuit, cui usque ad diem 18 Novembris elapsi anni desideratissimus praefuit Card. Petrus Gasparri.

Quum autem delegati sacerdotes opus sibi concreditum hisce diebus naviter et fideliter absolverint, atque Excmi Ordinarii Orientales de schematibus canonum suas dederint animadversiones; quumque fontium a praedictis sacerdotibus relatorum plures libri circa Sedis Apostolicae decreta et disciplinas Ecclesiarum Orientalium in lucem editi (Aethiopicae, Armenae, Chaldaicae, Copticae, Maronitae, Melkitae, Rumenae, Ruthenae et Syrae) et alii edendi sint, Sanctitas Sua ad redactionem «Codicis Iuris Canonici Orientalis» procedendum censuit, atque huic operi moderando Commissionem pontificiam constituit.

Huius Commissionis est animadversiones et vota quae de canonum praedictis schematibus Rmi Ordinarii significaverint perpendere; textum canonum determinare; et redactionem Codicis moderari. Quum autem condendus Codex, non solum ad leges sed etiam ad redactionis rationem quod attinet, populorum ad quorum regimen destinatur referre debeat indolem: aequum Ssmo visum est decernere ut Emi Patres, in praedicto Codice redigendo, opera Consultorum ex Orientalibus clericis praecipue assumptorum utantur.

Praecipit insuper Sanctitas Sua ut singuli tituli vel libri quos, moderante Emo Praeside, Consultores redegerint, ad Ordinarios Orientales Patriarchas, Archiepiscopos et Episcopos, exquirendi eorumdem voti gratiâ ad unam quod attinet redactionis rationem, mittantur.

Commissionem pontificiam constituunt qui sequuntur:

Emus Card. Aloysius Sincero, *Praeses.*
Emus Card. Eugenius Pacelli.
Emus Card. Iulius Serafini.
Emus Card. Petrus Fumasoni-Biondi.

A Secretis:

Rmus P. Acacius Coussa, B. A.

Consultores:

Excmus P. D. Franciscus Agagianian, Episcopus tit. Comanensis in Armenia.
Rmus D. Franciscus Gozman.
Rmus D. Ioannes Balan.
Rmus D. Petrus Dib.
Rmus D. Petrus Sfair.
Rmus D. Cyrillus Korolevskij.
Rmus D. Paulus Hindo.
Rmus P. Garabed Amaduni, e Mechit. Venet.
Rmus P. Ioseph Zajačkivskyj O. S. B. M.
Rmus P. Romualdus Souarn A. A.
Rmus P. Arcadius Larraona C. M. F.
Rmus P. Hippolytus a Sancta Familia O. C. D.
Rmus P. Aemilius Herman S. I.

Commissionis sedes est apud S. Congregationem pro Ecclesia Orientali, Borgo Nuovo 76, Roma (113).

Die 17 Iulii, anni 1935.

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius, divina Providentia Pp. XI, decretis sacri Consilii christiano nomini propagando praeficere dignatus est:

8 Aprilis 1935. — Titulari episcopali ecclesiae Voncariensi, R. P. Leonem Klerlein, e Congregatione Sancti Spiritus, quem constituit Vicarium Apostolicum de Kroonstad.

— Titulari episcopali ecclesiae Antiphellitanae, R. P. Ioannem Mariam Aubin e Societate Mariae, quem constituit Vicarium Apostolicum insularum Salomonicarum meridionalium.

18 Iunii. — Titulari episcopali ecclesiae Pertusensi, R. P. Georgium Haezaert, e Congregatione Sancti Spiritus, quem constituit Vicarium Apostolicum de Katanga septentrionali.

18 Iunii. — Titulari episcopali ecclesiae Anemuriensi R. P. Othonem Raible, e Pia Societate Missionum (Pallottini), quem constituit Vicarium Apostolicum Kimberliesem in Australia occidentali.

— Titulari episcopali ecclesiae Polystyliensi R. P. Philippum Cotè e Societate Iesu, quem constituit Vicarium Apostolicum de Süchow.

— Titulari episcopali ecclesiae Ariassensi, R. P. Leontium Fernandez Galilea e Congregatione Missionariorum filiorum Immaculati Cordis B. M. V., quem constituit Vicarium Apostolicum de Fernando Poo.

— Titulari episcopali ecclesiae Etennensi, R. P. Franciscum Xaverium Ford e Societate de Maryknoll pro missionibus exteris, quem constituit Vicarium apostolicum de Kaying.

II

NOMINATIONES

Sacra Congregatio de Propaganda Fide, singulis datis decretis, ad suum beneplacitum renunciavit:

8 Aprilis 1935. — R. D. Damianum Tcheng, *Praefectum Apostolicum de Chaotung.*

— R. P. Petrum Moretti, O. F. M., *Praefectum Apostolicum de Tungchow.*

10 maii. — R. P. Iosephum Giannotti, e Congregatione Clericorum excalceatorum Ssmae Crucis et Passionis D. N. Iesu Christi (fr. Dismam a B. M. V. Perdolente), *Praefectum Apostolicum de Dodoma.*

14 Iunii. — R. P. Modestum Perez, O. P., *Praefectum Apostolicum de Shikoku.*

III

DESIGNATIONES

Ad normam can. 1594, § 3, pro appellationibus a suo tribunali in secunda instantia, Ordinarius Archidioecesis Athenarum designavit curiam archiepiscopalem Naxiensem, Vicarius Apostolicus Borneae Hollandicae designavit Tribunal Vicariatus Apostolici de Padang et Vicarius Apostolicus de Padang designavit Tribunal Vicariatus Apostolici Borneae Hollandicae. Quas designationes Beatissimus Pater, in Audientia diei 2 Maii 1935, ratas habere dignatus est.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

DECRETUM

DE MODO SERVANDO IN EXAMINANDIS PROCESSIBUS INFORMATIVIS PRO SIGNANDA COMMISSIONE SUPER INTRODUCTIONE CAUSARUM SERVORUM DEI ET PRO CAUSIS CONFIRMATIONIS CULTUS.

Ob indefectibilem Sanctae Matris Ecclesiae supernaturalem spiritus fecunditatem, accedente magis actuosa Sacrorum Antistitum et Postulatorum laudabili sedulitate pro Causis Servorum Dei provehendis, feliciert nunc contingit, ut iugi quodam incremento huic Sacrae Rituum Congregationi examinandi proponantur informativi, uti dicuntur, processus ab Ordinariis locorum instructi pro novis Servorum Dei Causis introducendis. Quod dum animum recreat simul admonet ut tanti momenti causae, plures equidem numero, in ipso primo earum limine apud hanc Sacram Congregationem, ita diligenti trutina iuxta recepta criteria cribrentur, ut expeditior postea fluat earum cursus, quae dignae pro meritis habeantur.

Porro ea olim extitit hac in re disciplina ex decretis sa. me. Urbani VIII, ut de signanda Commissione super introductione Causae ageretur in Congregatione generali coram Summo Pontifice, una cum Patribus Cardinalibus, simul adstantibus suumque suffragium ferentibus Consultoribus universis. Cui postea regulae, cum ea difficilior applicatu evaderet, ne scilicet aliae gravissimae causae in Congregationibus generalibus tractandae praepedirentur, saepius derogatum est; accedente tamen in singulis casibus pontificia dispensatione ad examen de informativo processu pro causae introductione instituendum in Ordinaria, quae dicitur, Congregatione Patrum Cardinalium, absque Consultorum interventu ac suffragio. (Cf. Benedicti XIV, *De Serv. Dei Beatif. et de Beat. Canoniz.*, lib. II, cap. 36, n. 5).

Quae demum praxis in can. 2082 Cod. Iuris Canonici recepta est.

Attamen, praesentibus inspectis rerum adiunctis quae supra sunt memorata, opportunum apparet ut, talibus processibus informativis plenius excutiendis, antiquiori disciplinae, congruis adhibitis temperamentis, aliquantulo propius accedatur.

Itaque, firmo manente citato canone de examine processus informativi instituendo in Congregatione Ordinaria, illud tamen addendum simul visum

est, ut pro tali examine in dictis Congregationibus peragendo, praeter S. C. Secretarium, Promotorem Generalem Fidei, et Subpromotorem, adsit quoque ea pars Consultorum qui inscribuntur *Officiales Praelati*; iique supradicti omnes suum consultivum votum super dictis causis scripto exaratum legant coram Patribus Cardinalibus, qui postea rem excutient. Quod idem servandum visum est quando in dictis Congregationibus Ordinariis Causae aguntur de Confirmatione vel Extensione cultus.

Quae quidem omnia Ssmus D. N. Pius Pp. XI, gloriose regnans, in audientia subsignata die ab infrascripto Cardinali S. R. C. Praefecto habita, auctoritatis suae robore constitui voluit atque vigere, eademque praescripta, ad instar normae pro dictis causis, posthac servanda iussit. Qua super re praesens Decretum confici atque edi mandavit. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 25 Novembris 1931.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

II

BONAËREN.

BEATIFICATIONIS SEU DECLARATIONIS MARTYRII VEN. SERVORUM DEI ROCHI GONZALEZ DE SANTA CRUZ, ALFONSI RODRIGUEZ ET IOANNIS DEL CASTILLO E SOCIETATE IESU.

Super dubio

An constet de martyrio eiusque causa et de signis seu miraculis in casu et ad effectum de quo agitur.

Opportune incidit in hunc diem memoriae S. Francisci Xaverii sacrum, ut eorum declaretur pro fide propaganda martyrium, qui Societatis Iesu et ipsi alumni, eos susceperunt apud occidentales Indos apostolicos labores, quos ille tanta animi magnitudine et tam copioso fructu in extremis Orientis oris exantlavit. Merito enim dixeris Franciscum Xaverium in eo fervido apostolatus motu, qui moderno ineunte aevo feliciter instauratus est ad infideles populos Christo adiungendos, principem tenuisse locum, suaque flamma plurimos incendisse ad tam nobile opus aggrediendum.

Sed propius ad nostros veniamus heroes Rochum Gonzalez de Santa Cruz, Alfonsum Rodriguez et Ioannem Del Castillo, omnes sacerdotes Societatis Iesu sodales, qui paullo post decimiseptimi saeculi initia evangelicam praedicationem suo sanguine obsignarunt.

Eorum apostolici laboris campus in meridionalis Americae vastissima plaga late patuit, divisa nunc inter plures nobilis illius regionis Respublicas, Argentinensem, Brasiliensem, Paraquariensem, Uruquariensem, quarum unaquaeque eorum triumpho nobilitatur et gaudet.

Inter praeclariora missionalium virorum gesta memorati saeculi decimi septimi, historia arduum illum ac simul felicem conatum recenset, quo, praeeunte P. Lorenzana, missiones, quae dicebantur Paraquarienses ab alumnis Societatis Iesu constitutae sunt, eo fine, ut barbarae adhuc Indorum tribus vagae per montes et silvas, a vexationibus et advenarum incursibus ipsius Hispanici Regis auctoritate protectae, omnique amota oppressione in oppida affabre commodeque disposita, quibus *Reductionum* nomen inditum, libere colligerentur, civilibus artibus christianisque moribus instituendae; eo aptissimo sociali ordine constituto, quem non possis quin mireris. His condendis atque evangelizandis oppidis summo animi ardore incumbebant heroes nostri. Dux erat Rochus Gonzalez de Santa Cruz, aetate provectior, vitae sanctitate et rerum gestarum magnitudine clarus. Is nobili genere ortus ex prosapia hispanica anno 1576 in urbe Assumptione Paraquariensi, post innocentissimam adolescentiam sacerdotio auctus et sacerdotali ministerio in exemplum functus, Societati Iesu se adiunxit ut impensiori etiam studio ad maiorem Dei gloriam adlaboraret. Susceptum inter silvicolas Indos apostolicum munus ea animi fortitudine, eo caritatis impetu viginti annorum spatio ad mortem usque sustinuit, atque exercuit, ut vix credas mortali homini tantum roboris animi suffecisse tot aerumnis laboribusque perferendis. Qui ferocissimi inter Indos populi habebantur, ad eos Christo lucrandos procedebat intrepidus apostolicus vir; et quo numquam mercatorum avaritia aut armorum vis penetraverat, eo Christi praeco, pacis nuncius adveniebat, non alio usus gladio, quam quo utebantur Apostoli ad victoriam: verbo Dei. Difficillimis itineribus anno 1619 ad inexploratas eatenus regiones pervenerat, Uruquarienses dictas ex flumine eius nominis easque ad mortem usque excoluit. Socios dein habuit Alfonsum Rodriguez et Ioannem Del Castillo.

Ambo, prae Rocho aetate multo iuniores, in Hispania orti et Societati Iesu in adolescentiae flore adlecti, in Americam mense novembri anno 1616, ad urbem Cordubam, missi fuerunt. In America perfuncti studiis et sacerdotio aucti, urgente Christi caritate, arduas illas periculisque obnoxias missiones expetierant.

P. Alfonsus nitidissimi animi candore fulgens, Iesu Christi passionem multis effusis lacrimis recolebat, fervidissima in Deum et proximum caritate aestuabat.

Non minori innocentia morum renidebat P. Ioannes, nec minori fere-

batur caritatis studio pro infidelibus Christo adducendis, quorum iura contra oppressores, ad exemplum P. Rochi, fortiter defenderat. Eum P. Rochus, ad feros Indos *Caaró* iter faciens, ex oppido S. Nicolai adducit, novaeque *Reductioni* die 15 Augusti anno 1628 apud Ijuhì fundatae, quam ab *Assumptione* nuncupat, eum praeficit. Una cum P. Alfonso ultra procedens P. Rochus apud Indos Caaró die prima insequentis novembris *Reductionem* fundat *Omnium Sanctorum*.

Iamque imminebat supremi hora certaminis. Maleficus eius regionis regulus, nomine *Niezù*, qui magicis artibus eos populos deceperat et terrebat, odio abreptus in Christi praecones, qui per sanctissimam Evangelii doctri nam populos ab errore retrahebant, timens ne immania quae adhuc patraverat crimina iam prosequi non posset, sicarios minis territos mittit, qui novos missionarios caede interimant, sacraque eorum omnia vastent.

Dies aderat pro nostris martyribus triumphi et gloriae, decimaquinta memorati mensis novembris. P. Rochus, celebrata Missa, in eo erat ut aes campanum, magna adstante populi caterva, erigeret, quum ex improviso lapideae securis ictu percussus, effracto capite occubuit.

Conclamante populo, P. Alfonsus, vix ac litato Sacro, accurrit, sicarios sibi obvios ad necem inferendam mansuetissimis hisce verbis compellat: *Filii, quid agitis, quid agitis, filii?* ut olim Iesus proditorem Iudam amicum appellaverat: acceptisque lethalibus vulneribus, in ipso Ecclesiae limine exanimatus procidit. Utriusque martyris cadavera discerpta et combusta, succensum sacellum, direpta et profanata sacra supellex.

Ira amens Niezú caedem Ioanni Del Castillo inferendam sicariis mandat, qui eum postridie mane a tergo aggressi devinciunt, fustibus caedunt, mortem ei subeundam edicunt. Tum vero suae mortis vera explorata causa, martyr dum per aspera crudeliter raptatur saxisque contunditur, Iesum pie invocat, ad caelum cor erigit, donec lapidibus obrutus expirat. Cadaver feris dilaniandum frustra relictum flammis postea datum.

Fama martyrii vulgata statim magna celebritate est, summisque honoribus receptae martyrum reliquiae, quum quasi ad triumphum in oppidum de *Conceptione* allatae sunt.

Instructi statim ordinarii processus tres, Romamque transmissi fuere. Deficiente tamen super non cultu inquisitione, quam hunc primum Urbaniana decreta praeceperant, res stetit. Gravibus subsecutis postea adversus Societatem Iesu procellis, causa diu siluit, deperditis interim informativis processibus. Quum vero recentius, exquisitissima diligentia adhibita, et reperti fuerint antiqui processus, et documenta coaeva, plurima numero et pondere gravissima, fuerint collecta, novus informativus processus super

fama martyrii in Archiepiscopali Curia Bonaërensi instructus est anno 1928 et ad Urbem missus.

Praehabito studio Historicae Sectionis huius Sacri Ordinis, ac discussa re in Ordinaria Congregatione diei 5 Iulii mensis anno 1932, Ssmus D. N. Commissionem Introductionis Causae die 13 mensis eiusdem Sua manu signavit. Tum iuxta novissima Motus proprii Ssmi D. N. Pii Papae XI praescripta, loco apostolici processus, ab eadem Historica Sectione accuratissima trutina excussa iterum sunt documenta omnia ad causam pertinentia, et eorum Consultorum excepta suffragia. Quibus praemissis, habitae deinceps fuerunt tres, prout de iure, Congregationes: Antepraeparatoria die 25 Aprilis mensis anni huius; Praeparatoria die 13 insequentis Iunii, ac tandem Generalis coram Ssmo D. N. die 28 nuper praeteriti Novembris mensis. In qua Rmus Cardinalis Alexander Verde, Causae Ponens seu Relator, sequens dubium proposuit: *An constet de martyrio et causa martyrii, ac de signis seu miraculis in casu et ad effectum de quo agitur.* Omnes quotquot aderant Patres Cardinales, Officiales Praelati atque Consultores suum edidere votum. Ssmus vero, prolatis suffragiis intento exceptis animo, suum pronunciare iudicium in hanc diem 3 Decembris mensis, primam Dominicam sacri Adventus, distulit, interim ad Patrem luminum preces iteraturus.

Quare ad Se accitis Rmis Cardinalibus Camillo Laurenti, S. R. C. Praefecto, et Alexandro Verde, Causae Ponente, nec non R. P. Salvatore Natucci, Fidei Promotore Generali, meque infrascripto Secretario, Sacrosancto Eucharistico Sacrificio pientissime oblato, edixit: *Ita constare de martyrio et causa martyrii Venerabilium Servorum Dei Rochi Gonzalez de Santa Cruz, Alfonsi Rodriguez et Ioannis Del Castillo, ut indulta benigna dispensatione super signis seu miraculis pro Ven. Ioanne Del Castillo et, quatenus opus sit, pro aliis duobus, ad ulteriora procedi possit.*

Hoc autem decretum publici iuris fieri et in acta S. R. C. referri mandavit.

Die 3 Decembris anno Domini 1933.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

DE CONDITIONIBUS AD LUCRANDAM INDULGENTIAM, QUAM DICUNT, PORTIUNCULAE IN ECCLESIA S. MARIAE ANGELORUM APUD ASISIUM.

DECRETUM

Haud semel, olim et recenter, quaesitum est a Sacra Paenitentiaria, utrum conditiones ad lucrandam indulgentiam, quam dicunt, Portiunculae (confessio, communio, visitatio ecclesiae ac recitatio, ea durante, orationum *Pater*, *Ave* et *Gloria* ad mentem Summi Pontificis sexies repetita), n. IX Decreti « Ut septimi pleni » diei 10 Iulii 1924 praescriptae, servari debeant etiam in visitatione *Portiunculae* proprii nominis ad S. Mariae Angelorum apud Asisium, contra ibi hucusque receptam traditionem.

Ad quae, omnibus mature perpensis, Sacra Paenitentiaria Apostolica respondet: *Affirmative* et, quod attinet ad recitationem precum, *ad mentem*.

Mens est ut hae preces (sexies *Pater*, *Ave* et *Gloria*) recitari regulariter debeant in ipso Portiunculae sacello; sed si forte aliquando, ob sacelli ipsius angustiam praesertim in extraordinario visitantium concursu, id absque incommodo servari nequeat, valeant christifideles eas incipere extra ipsum sacellum, prosequi per ipsum transeuntes et absolvere post exitum. Idque toties quoties indulgentiam lucrari exoptent.

Quam quidem resolutionem Sibi relatam Ssmus D. N. Pius div. Prov. Pp. XI, in Audientia infrascripto Cardinali Suo Maiori Paenitentiario die 13 vertentis mensis concessa, benigne approbare et confirmare dignatus est ac, quo solet modo, publicandam mandavit.

Datum Romae, ex aedibus S. Paenitentiariae Ap., die 18 Iulii 1935.

L. Card. LAURI, *Paenitentiarius Maior*.

L. ✠ S.

S. Luzio, *Regens*.

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis

ROMANA

NULLITATIS MATRIMONII (MARINI-PROVENZANO)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Dñi Petri Provenzano, in causa conventi, eumdem citamus ad comparendum, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 5 Novembris 1935, hora 11, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendo, et ad diem designandam, qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione:

An constet de nullitate matrimonii, in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti Petri Provenzano, curare debent, ut de hac edictali citatione ipse moneatur. *

L. ✠ S. H. Quattrocolo, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 19 Iulii 1935.

I. Pendola, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de M. Pierre Provenzano, défendeur en cette cause, Nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, via della Dataria, n. 94), le 5 Novembre 1935, à 11 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la décision de la cause devant la Rote.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans ce cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit M. Pierre Provenzano, devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Martedì, 2 Luglio 1935, la Santità di Nostro Signore ha ricevuto in solenne Udienza S. E. il Sig. Dott. DAVID ALVÉSTEGUI, Ambasciatore Straordinario e Plenipotenziario della Repubblica di Bolivia, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 2 Luglio 1935, nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Emi e Revmi Signori Cardinali e col voto dei Revmi Prelati Officiali e dei Consultori Teologi componenti la Sacra Congregazione dei Riti, si è tenuta la Congregazione *Preparatoria* per discutere il dubbio sopra l'eroismo delle virtù esercitate dal Venerabile Servo di Dio Bernardo Maria Clausi, Sacerdote professo dell'Ordine dei Minimi di S. Francesco di Paola.

Martedì, 16 Luglio 1935, nel Palazzo Apostolico Vaticano, dinanzi l'augusta presenza del Santo Padre si è tenuta la Congregazione *Generale* dei Sacri Riti, nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati ed i Consultori teologi, componenti la medesima, hanno discusso e dato il loro voto sul dubbio delle virtù in grado eroico nella causa di Beatificazione e Canonizzazione del Ven. Servo di Dio Giustino de Jacobis, Vescovo titolare di Nilopoli e Vicario Apostolico in Abissinia, della Congregazione della Missione di S. Vincenzo de' Paoli.

Martedì, 23 Luglio 1935, nel Palazzo Apostolico Vaticano, si è tenuta la Congregazione dei Sacri Riti *Particolare*, nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, nonchè i Revmi Prelati Officiali, componenti la medesima, hanno discusso e dato il loro voto sopra le seguenti materie:

1) Intorno alla validità dei Processi Apostolici costruiti nella Curia ecclesiastica di Nola e Napoli sopra i miracoli per la causa di Canonizzazione del Beato Giovanni Leonardi, Confessore, Fondatore della Congregazione dei Chierici Regolari della Madre di Dio.

2) Intorno alla validità dei processi apostolici costruiti sopra due miracoli nella Curia arcivescovile di Torino per la causa di Canonizzazione del Beato Giuseppe Cafasso, Confessore, Rettore del Collegio Ecclesiastico di Torino.

3) Intorno alla validità dei processi apostolici, costruiti nella Curia ecclesiastica di Cagliari, sopra i miracoli in specie, per la causa di Canonizzazione del Beato Salvatore da Orta, Confessore, laico professo dell'Ordine dei Minori.

4) Intorno al culto, in ossequio ai Decreti di Urbano VIII, non mai prestato al Servo di Dio Quinto Siè, laico, ucciso, come si asserisce, in odio alla Fede.

5) Intorno al culto, come sopra, non mai prestato al Servo di Dio Placido Riccardi, Sacerdote professo dell'Ordine di S. Benedetto della Congregazione Cassinese.

6) Intorno al culto, come sopra, non mai prestato alla Serva di Dio Maria di Gesù, Confondatrice e prima Superiora dell'Istituto delle Piccole Suore dell'Assunzione.

7) Intorno al culto, come sopra, non mai prestato al Servo di Dio Francesco Risat, Superiore Generale dell'Istituto dei Piccoli Fratelli di Maria.

8) Intorno al culto, come sopra, non mai prestato alla Serva di Dio Maria Bertilla Boscardin, Religiosa delle Suore di S. Dorotea, Figlie dei Sacri Cuori.

Martedì, 30 Luglio 1935, nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Emi e Revmi Signori Cardinali e col voto dei Revmi Prelati Officiali e dei Consultori teologi, componenti la Sacra Congregazione dei Riti, si è tenuta la Congregazione *Preparatoria* per discutere il dubbio sopra l'eroismo delle virtù esercitate dalla Ven. Serva di Dio Maria de Mattias, Fondatrice delle Suore del Preziosissimo Sangue di N. S. G. C.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il S. Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

16 Luglio 1935. L'Emo e Revmo Signor Cardinale Luigi Sincero, Segretario della Sacra Congregazione per la Chiesa Orientale, *Presidente della Pontificia Commissione per la redazione del Codice di Diritto Canonico Orientale.*

» » » Gli Emi e Revmi Signori Cardinali Eugenio Pacelli, Giulio Serafini e Pietro Fumasoni Biondi, *Membri della Pontificia Commissione per la redazione del Codice di Diritto Canonico Orientale.*

Con Brevi apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Prelati Domestici di S. S.:

16 Luglio 1931. Monsig. Giacinto Canales, della diocesi di San Filippo.
28 Dicembre 1933. Monsig. Antonio Burzyński, dell'archidiocesi di Varsavia.
10 Agosto 1934. Monsig. Edoardo Burkley, della diocesi di Columbus.
» » » Monsig. Giacomo Ryan, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giovanni J. Murphy, della medesima diocesi.
» » » Monsig. David Quailey, della medesima diocesi.
21 » » Monsig. Pietro Stach, della diocesi di Tarnovia.
30 » » Monsig. Francesco d'assisi Caruso, dell'archidiocesi di Rio de Janeiro.
20 Settembre » Monsig. Michele J. Sullivan, dell'archidiocesi di Chicago.
» » » Monsig. Guglielmo A. Cumming, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Daniele Frawley, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Edoardo J. Fox, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giacomo J. Horsburgh, della medesima archidiocesi.
4 Novembre » Monsig. Arturo J. Luckey, della diocesi di Concordia (U. S. A.).
» » » Monsig. Giovanni A. Duskie, della medesima diocesi.
5 » » Monsig. Nicola A. Murphy, della diocesi di Charleston.
» » » Monsig. Giacomo J. May, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giuseppe L. O' Brien, della medesima diocesi.
11 » » Monsig. Giovanni Schaffeld, della diocesi di Cleveland.
» » » Monsig. Giuseppe J. Schmitt, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giovanni R. Kenny, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Andrea Radecki, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giacomo M. Mc. Donough, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giovanni R. Hagan, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Guglielmo A. Kane, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Guglielmo J. Gallena, della medesima diocesi.
12 » » Monsig. Andrea Koller, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Eugenio P. Duffy, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giovanni P. Tracy, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Francesco Dubosh, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giuseppe O' Keefe, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Maurizio Griffin, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Edoardo A. Kirby, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giuseppe Trivisono, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Oldorico Zlamal, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Vito Hribar, della medesima diocesi.

12 Novembre 1934. Monsig. Michele Domladovac, della medesima diocesi.
20 » » Monsig. Cecilio Penilla, della diocesi di Nueva Caceres.
» » » Monsig. Antonio Bayona, della medesima diocesi.
10 Dicembre » Monsig. Taddeo Giuliano Jachimowski, della diocesi di Kielce.
2 Gennaio 1935. Monsig. Giorgio Alfredo Colle, dell'archidiocesi di Malines.
» » » Monsig. Giuseppe Lukcsics, della diocesi di Vesprimia.
3 » » Monsig. Ludovico G. Reicher, della diocesi di Galveston.
» » » Monsig. Uberto Campo, della diocesi di Lincoln.
5 » » Monsig. Rodolfo Pian, della diocesi di Sebenico.
23 » » Monsig. Giulio Mancini, (Roma).
2 Febbraio » Monsig. Giuseppe Antognini, della diocesi di Lugano.
» » » Monsig. Emilio Cattori, della medesima diocesi.

NECROLOGIO

13 Aprile 1935. Monsig. Bartolomeo Stanislao Wilson, Vescovo tit. di Acmonia.
15 » » Monsig. Giuseppe Scarlata, Vescovo di Muro Lucano.
16 » » Monsig. Giacinto Tonizza, Vescovo tit. di Paretonio.
22 Maggio » Monsig. Beda Beekmeyer, Vescovo di Kandy.
24 » » Monsig. Patrizio Giuseppe Clune, Arcivescovo di Perth.
25 » » Monsig. Augusto Faisandier, Vescovo tit. di Elatea.
22 Giugno » Monsig. Giovanni Pranzini, Vescovo di Carpi.
24 » » Monsig. Paolo Giuseppe Enrico Nussbaum, Vescovo di Sault Ste-Marie e Marquette.
27 » » Monsig. Aurelio Bacciarini, Vescovo tit. di Daulia.
29 » » Monsig. Epaminonda Nuñez de Avila e Silva, Vescovo di Taubaté.
6 Luglio » Monsig. Ettore Lodi, Vescovo tit. di Messene.
8 » » Monsig. Lazzaro Miedia, Arcivescovo di Scutari.
9 » » Emo Sig. Card. PIETRO LA FONTAINE, del tit. dei SS. XII Apostoli, Patriarca di Venezia.
12 » » Monsig. Francesco Giuseppe Ribeiro de Vieira e Brito, Vescovo di Lamego.
» » » Monsig. Eugenio Colomanno Kránitz, Vescovo tit. di Cime.
23 » » Monsig. Francesco Maria Kersuzan, Arcivescovo tit. di Sergiopoli.
31 » » Monsig. Pietro Giuseppe Hurt, Arcivescovo tit. di Bostra.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
COLLECTIO PRECUM PIORUMQUE OPERUM quibus Romani Pontifices in favorem omnium christifidelium aut quorumdam coetuum personarum indulgentias adnexuerunt ab anno 1899 ad 1928. Editio in-18°, pp. XII-480, linteo anglico contectum, cum titulo impresso	12 —	12 —	14 —
MASSIMI Mons. MASSIMO. **LA NOSTRA FEDE. Le basi e la sintesi della Dottrina Cattolica.** Quarta edizione, in-12°, pp. 292. Esposizione breve e chiara della dottrina cattolica per le persone colte.	7,50	8,50	10 —
GRAMMATICA ANALITICA DELLA LINGUA TIGRAY del P. MAURO da Leonessa, Missionario Apostolico Cappuccino, con prefazione del P. G. Schmidt e con introduzione del Comm. C. Conti-Rossini (**Prefazione, Introduzione, Fonetica, Morfologia, Sintassi semplice, Sintassi delle proposizioni, Esercizi**). Volume di pp. XII-296 (cm. 18×25 1/2) carta ben satinata	40 —	41,50	45 —
VITA DI NOSTRO SIGNORE GESÙ CRISTO SECONDO GLI EVANGELI. Un vol. in-18°, di pp. XVI-486, adorno di 27 artistiche illustrazioni. - Roma, *Pia Società di San Girolamo per la diffusione dei Santi Vangeli in Italia*. In *brochure*	3 —	3,75	5 —
PROPRIUM MISSARUM pro Clero Almae Urbis ejusque districtu. In rosso-nero, nuova edizione per messali in-8° ed in-4°, 1934	10 —	11 —	12 —
LIBER AD ADNOTANDAS MISSAS, sive celebratas, sive celebrandas. Redactus lingua latina, linteo nigro religatus (nova editio)	9 —	10,50	12 —
PRAELECTIONES IURIS CANONICI. Tomus I. Libri I et II Codicis Iuris Canonici (Manuscripti instar). OESTERLE P. GERARDUS, O. S. B., dr. I. C., Consultor S. C. de Sacramentis, Professor institutionum I. C. in Collegio internationali S. Anselmi de Urbe. - In-8°, pp. 390	40 —	42 —	47,50
P. IOSEPH BALESTRI, S. T. M., O. E. S. A., Pont. Commiss. Bibl. Consultor. **BIBLICAE INTRODUCTIONIS GENERALIS ELEMENTA.** Typis Polyglottis Vaticanis 1932. In-8° grande, pp. VIII-546. Volumen quattuor partibus coalescens: I. **De Textu Vet. et Nov. Testamenti.** II. **De Canone.** III. **De Inspiratione.** IV. **De Hermeneutica**	50 —	52 —	58 —
SACRA CONGREGATIO DE SACRAMENTIS. **INSTRUCTIO ad Rmos locorum Ordinarios de scrutinio alumnorum peragendo antequam ad ordines promoveantur.** Pp. 16	1 —	1,20	1,25
DECLARATIO propria manu subscribenda a Candidatis in singulis sacris Ordinibus suscipiendis, iuramento coram Ordinario praestito. Mezzo foglio, carta ottima.			
Copie 10	0,90	1,50	1,60
Copie 100	8 —	9,50	12 —
SACRA CONGREGATIO DE RELIGIOSIS. **INSTRUCTIO ad supremos Religionum et Societatum clericalium Moderatores:** De formatione clericali et religiosa alumnorum ad sacerdotium vocatorum, deque scrutinio ante Ordinum susceptionem peragendo. - 1 Decembris 1931. - In-8° gr., pp. 8 e copertina, carta greve	1 —	1,30	1,50
FORMULA IURISIURANDI praescripta pro alumnis religiosis ad sacerdotium vocatis. Mezzo foglio, carta ottima.			
Copie 10	0,90	1,50	1,60
Copie 100	8 —	9,50	12 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"
(Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/° postale N. 1-16722).

ORDO DIVINI OFFICII recitandi sacrique peragendi iuxta kalendarium Universalis Ecclesiae pro anno Domini 1936.

Editio diligentissime revisa, perutilibus additionibus aucta singulis diebus, et composita iuxta novissimas editiones Missalis ac Breviarii Romani atque decreta S. R. C.

Romae L. 2,10 In Italia L. 2,30 Apud exteros L. 2,60

J. B. FREY

RECTEUR DU SÉMINAIRE PONTIFICAL FRANÇAIS

LE SAINT-SIÈGE ET LE SÉMINAIRE FRANÇAIS

LETTRES ET ALLOCUTIONS PONTIFICALES

Librairie Vaticane, 1935. — Grand in-8° de 158 pages, richement illustré, contenant tous les documents pontificaux concernant le Séminaire Français depuis sa fondation jusqu'aujourd'hui, ainsi que de nombreuses Allocutions adressées par les Souverains Pontifes aux élèves du Séminaire dans les audiences spéciales. L'ouvrage s'ouvre sur une Lettre-Préface de S. Em. le Cardinal Bisleti, Préfet de la S. Congr. des Séminaires et Universités, et il vient d'être honoré d'une très belle Lettre de S. Em. le Cardinal Pacelli. A cause des lumineux enseignements qui abondent dans ces documents, c'est un ouvrage particulièrement utile à tous ceux qui s'occupent de formation ecclésiastique.

Romae L. 18 — Italiae L. 19,50 Apud Exteros L. 23 —

STATISTICA CON CENNI STORICI DELLA GERARCHIA E DEI FEDELI DI RITO ORIENTALE

Ad habendam notitiam **syntheticam ac simul plenam de Oriente catholico,** hoc volumen prorsus necessarium est.

Non tantum notitiae numericae de Oriente catholico in eo continentur; sed de singulis Ecclesiis ritus orientalis, origo, progressus, status et conspectus historicus perbelle exponuntur.

Manuale reapse est hic liber, qui paginis 576 constat; idcirco omnibus, praesertim ecclesiasticis viris, qui rerum orientalium cognitionem acquirere cupiunt, valde utilis.

In brochure Lib. 18 —

Huic pretio adiungendum pretium vecturae:
Italia Lib. 1,50 Estero Lib. 4 —

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
TRACTATUS CANONICUS DE MATRIMONIO cura et studio **PETRI Card. GASPARRI** concinnatus. Editio nova ad mentem Codicis I. C. – Vol. I, pp. 472 – Vol. II, *cum allegatis*, pp. 620.			
In *brochure:*	50 —	53 —	60 —
Volumina partim corio, partim linteo contecta, cum titulo aureo .	70 —	73 —	80 —
ENCHIRIDION BIBLICUM **Documenta ecclesiastica Sacram Scripturam spectantia.** Auctoritate Pontificiae Commissionis de re Biblica edita	10 —	11 —	13,50
Linteo anglico contectum cum titulo aureo	15,40	16,40	18,90
NB. - *Seminariis et Religiosis Communitatibus, pro certo numero exemplarium, imminutio pretii conceditur.*			
SYNODUS DIOECESANA CLAVARENSIS TERTIA **in Cathedrali Basilica B. M. V. de Horto ab Illmo et Revmo D. Episcopo AMADEO CASABONA habita diebus XVII-XIX Octobris MCMXXXIII.** — In-8°, pp. XXXII-204	18 —	19 —	21 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis„
(*Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/₀ postale N. 1-16722*)